

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2018 ΑΡ. ΦΥΛ. 537, € 1,50

ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ! ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΣΤΗΣΕΙ ΤΗ ΝΕΟΛΑΪΣΤΙΚΗ ΒΑΣΗ ΜΙΑΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Έχουμε αυτές τις μέρες σε εξέλιξη την προσπάθεια των ναζιστών της «Χρυσής Αυγής» και φασιστικών ομάδων κάθε είδους κάτω από την ουσιαστική πολιτική κάλυψη της χαρακτηριστικά σιωπηλής στο κρίσιμο αυτό διάστημα επίσημης ΝΔ, να αναπτύξουν ένα μαζικό φασιστικό κίνημα νεολαίας.

Η βασική μέθοδος τους είναι η διοργάνωση καταλήψεων στα σχολεία ακριβώς για να δώσουν σε αυτό το κίνημα έναν δήθεν αντικαθεστωτικό χαρακτήρα, πράγμα που είναι μια από τις προϋποθέσεις για τον ξεσηκωμό της νεολαίας. Παράλληλα οι ίδιες δυνάμεις προωθούν διαδηλώσεις της μαθητικής νεολαίας με συνθήματα όχι μόνο τα καθεστωτικά πλέον του τύπου «Η Μακεδονία είναι μία» αλλά δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στα σοβινιστικά χρυσαυγίτικα του τύπου «Η Μακεδονία είναι ελληνική, η Κύπρος είναι ελληνική και η Μικρά Ασία» (Πτολεμαΐδα, <https://www.youtube.com/watch?v=XWVpXdUYqHE>) ή του τύπου «Αλήτες προδότες πολιτικούς» (Κατερίνη, <https://www.youtube.com/watch?v=05SCmlLaHxE>). Είναι πολύ χαρακτηριστικό αυτό το τελευταίο βίντεο, που όλοι οι δημοκράτες πρέπει να δουν, όπου τον ηγετικό ρόλο στη μαζική διαδή-

λωση της Κατερίνης έχει αναλάβει ένας μη μαθητής που σε αυτήν διατυπώνει χρυσαυγίτικες θέσεις, που στο facebook δηλώνει το θαυμασμό του στον Πούτιν και συμπάθεια στη Χρυσή Αυγή πράγμα που αρνείται στις κάμερες και που έχει στενούς δεσμούς με τη μητρόπολη Κατερίνης.

Το «καθώς πρέπει», πλειοψηφικό και γι αυτό κατεξοχήν καθεστωτικό κίνημα του «Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική», το οποίο έχει σαν τον πιο μαζικό κοινοβουλευτικό οργανωτή και εκφραστή του τη ΝΔ και σχεδόν όλη την εκκλησιαστική ηγεσία, είναι η πραγματική βάση για τη μεγάλη δύναμη που παίρνει τώρα το χρυσαυγίτικο-πουτινικό νεοναζιστικό ρεύμα που ηγείται σε αυτές εδώ τις κινητοποιήσεις. Άλλωστε πέρα από τη γενική πολιτική κάλυψη είναι αδύνατο να διοργανωθούν τέτοιου είδους μαζικές εκδηλώσεις χωρίς να έχουν την υποστήριξη

από ισχυρές κομματικές φράξιες της ΝΔ, μαζικούς φορείς, δήμαρχους, συλλόγους γονιών, και πάνω απ όλους τους μητροπολίτες αυτών των περιοχών που έχουν αποδείξει ότι μπορούν πλατεία να κινήσουν το συνήθως πολιτικά συντηρητικό ποίμνιό τους και εν προκειμένω τους μαθητές μέσω των γονιών.

Στην ουσία τα παιδιά επιχειρούν να κάνουν τώρα αυτό που κάνανε οι γονείς τους μόλις πριν λίγους μήνες όταν με επικεφαλής τη «Χρυσή Αυγή», τους παπάδες, τη ΝΔ, και τον σοβινιστή, φιλοναζιστή πια, «εθνικό βάρδο» Θεοδωράκη, πλημμύριζαν τις πλατείες της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης για να αλλάξουν σόνοι και καλά και μάλιστα ολοκληρωτικά το όνομα μιας άλλης χώρας, όπως το είχαν κάνει και 26 χρόνια πριν με επικεφαλής τότε το ΠΑΣΟΚ. Όμως οι γονείς δεν το κάνανε αυτό ερήμην των υπόλοιπων κομμάτων. Αυτά τα συλλαλητήρια δεν είναι απλά καμώματα κάποιων μεγάλων κυβερνητικών κομμάτων της αστικής τάξης, παλιά του ΠΑΣΟΚ και σήμερα της ΝΔ, αλλά ενός ολόκληρου πολιτικού συστήματος καθώς κανένα από τα υπόλοιπα κοινοβουλευτικά

κόμματα όχι μόνο δεν τα καταδίκασε σαν φασιστικά στη γραμμή τους, αλλά και τότε και σήμερα επικαλούμενα τη μαζικότητά τους δήλωναν και δηλώνουν πως τα σέβονται (Δες δήλωση κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και για τα τελευταία μεγάλα συλλαλητήρια). Λες και έπρεπε να είναι σεβαστές οι εξαιρετικά μαζικές συγκεντρώσεις των φασιστών στις χώρες που λίγο μετά ματοκύλισαν τον κόσμο. Όμως οι τελευταίες μαθητικές καταλήψεις και διαδηλώσεις έχουν την εξής διαφορά με τα συλλαλητήρια που προηγήθηκαν: ότι στην αντι-εθνομακεδονική πλατφόρμα και στα συνθήματα των πρώτων έχει μπει ολόκληρη η γραμμή των ναζιστών στα εθνικά: έχει μπει δηλαδή ο ελληνικός επεκτατισμός σε βάρος και του τουρκικού, και του κυπριακού και του αλβανικού λαού, καθώς και η καταγγελία όλων των μη σοβινιστών πολιτικών σαν προδοτών. Είναι δηλαδή μόλις τώρα που έχει έρθει στην επιφάνεια όλος ο ταγματάσφαλίτικος βόθρος που έμενε σκεπασμένος για δεκαετίες και που την ιδεολογική πλατφόρμα του την έφερε στην επιφάνεια,

Συνέχεια στη σελ. 9

Όχι στη νέα δικτατορία που ετοιμάζουν ναζι και ψευτοαριστερά Να υψώσουμε το αληθινό Πολυτεχνείο ενάντια στο ψεύτικο

Σαράντα πέντε χρόνια πέρασαν από τη 17 Νοέμβρη 1973, την ημέρα που η στρατιωτική χούντα χρειάστηκε να κατεβάσει τανκς, αστυνομία, στρατό και ελεύθερους σκοπευτές για να σταματήσει την πιο ηρωϊκή και μαζική αντιφασιστική εξέγερση του ελληνικού λαού μετά τη ναζιστική κατοχή. Η ημέρα αυτή έχει χαραχτεί στις μνήμες του λαού μας γιατί απέδειξε ότι δεν είναι δυνατή μια μακρόχρονη πολιτική καταπίεση χωρίς αργά ή γρήγορα να υπάρξει μια μεγάλη αντίσταση που να αδυνατίζει εκείνο που φαινόταν ως τότε πανίσχυρο και να βάζει τις βάσεις για την ανατροπή του λίγο αργότερα, δίνοντας μια νέα αυτοπεποίθηση και χτίζοντας μια πιο ανεπτυγμένη και δημοκρατική νοοτροπία στον ελληνικό λαό.

Αυτό όμως που συνέβη με εκείνη την εξέγερση είναι ότι στην κύρια πλευρά της ήταν αυθόρμητη, που σημαίνει ότι ενώ οι μάζες που συμμετείχαν σε αυτήν είχαν βαθύ τον πόθο για απελευθέρωση από τα δεσμά των δικτατόρων και των ιμπεριαλιστών προστατών τους και διέθεταν κάποιες ασύνδετες ανάμεσα τους αντιδικτατορικές οργανώσεις που άναψαν την θρυαλλίδα της εξέγερσης, δεν διέθεταν

μια πολιτική πρωτοπορία με σαφείς πολιτικούς στόχους και την ικανότητα να συνδέεται με τις πλατειές λαϊκές μάζες, ώστε να μπορεί να τις οδηγήσει στην πτώση της χούντας και στην ανατροπή του πολιτικού και ιδεολογικού εποικοδομήματος που έκανε δυνατή την άνοδο και παραμονή της στην εξουσία για τόσο πολλά χρόνια.

Συνέχεια στη σελ. 10

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Στη Μόρια αποκαλύπτεται το κτηνώδες πρόσωπο της δικτατορίας που ετοιμάζει το ελληνικό πολιτικό καθεστώς σ. 2, • Το 3ο συνέδριο του Ουράνιου Τόξου: η μακεδονική εθνική μειονότητα αντιστέκεται σθεναρά στον καθεστωτικό πόλεμο εκφοβισμού και πολιτικής απομόνωσης της, σ. 4, • Ένας λαός και άνεργος και χωρίς φάρμακα, σ. 6, • Πελώρια απειλή για την ειρήνη η νέα στρατιωτική επίθεση του Κρεμλίνου ενάντια στην Ουκρανία, σ.12

ΣΤΗ ΜΟΡΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΚΤΗΝΩΔΕΣ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τη στήριξη των ηγεσιών των κοινοβουλευτικών κομμάτων έχει μετατρέψει τους μετανάστες και τους πρόσφυγες που έφτασαν στα ελληνικά νησιά σε ομήρους στρατοπέδων συγκέντρωσης, με πιο φρικτό από αυτά το κολαστήριο της Μόρια.

Χιλιάδες κατατρεγμένοι πρόσφυγες και μετανάστες παραμένουν εγκλωβισμένοι περιμένοντας να εξεταστούν οι αιτήσεις τους για άσυλο, τις οποίες αδικαιολόγητα καθυστερούν να εξετάσουν οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες, με καθυστέρηση που ξεπερνάει τον ένα χρόνο, ενώ στο μεταξύ το κράτος τους καταδικάζει στις πιο άθλιες και απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης. Το ελληνικό κράτος καθυστερεί επίτηδες να εξετάσει τις αιτήσεις ώστε να στιβάζονται διαρκώς καινούργιοι μετανάστες και πρόσφυγες. Γιατί αν εξέταζε τις αιτήσεις, δεν θα γινόταν αυτό. Όσοι ήταν μετανάστες θα γύριζαν πίσω στην Τουρκία, ενώ όσοι ήταν πρόσφυγες θα πήγαιναν στις χώρες της Ευρώπης. Η κυβέρνηση - έχοντας σύμφωνα στην πράξη όλα τα κόμματα δεν εξετάζει αυτές τις αιτήσεις ώστε να στοιβάξεται ο κόσμος και να βασανίζεται και να υποφέρει και μάλιστα κάνει τις συνθήκες όσο γίνεται χειρότερες στα κέντρα υποδοχής ώστε να μπορεί να λείπει στην ΕΕ: Κύριοι άκαρδοι αφήστε τους ανθρώπους να έρθουν στην Ευρώπη και αν δεν θέλετε αφήστε τους τουλάχιστον να έρθουν στην υπόλοιπη Ελλάδα και να μείνουν εκεί που υπάρχει περισσότερος χώρος να τους φιλοξενηθούμε. Η Ευρώπη τους λέει ότι αν το κάνουμε αυτό θα έρθουν στην Ευρώπη λαθραία και θα μπουν και καινούργιοι στην Ελλάδα οπότε θα πάθουμε ότι πάθαμε το 2015 που τα φασιστικά κόμματα εκτινάχθηκαν. Κάντε λοιπόν έλληνες τη δουλειά που συμφωνήσαμε, δηλαδή να ελέγχετε γρήγορα ποιος είναι πρόσφυγας και να τον στέλνετε σε μας και όποιος δεν είναι να τον γυρίζετε στην Τουρκία.

Τελικά τι έκανε η κυβέρνηση; Δεν έλεγξε τίποτα, άφησε τα νησιά να γίνουν στρατόπεδα συγκέντρωσης και βασανιστηρίων, ώστε τελικά η Ευρώπη, που δεν θέλει να κοντράρει τον Τσίπρα, ενώ έπρεπε να τον καταγγείλει, να υποχωρήσει στον εκβιασμό και να αφήσει τον Τσίπρα να μεταφέρει αρκετούς από τα νησιά στην ηπειρωτική Ελλάδα. Το τι θα γίνει δεν το ξέρουμε ακριβώς αλλά ξέρουμε περίπου: Θα αρχίσουν τα νέα κινήματα σε όλη την Ελλάδα για την μη εγκατάσταση αυτών των ανθρώπων-ομήρων σε κάθε περιοχή. Αυτό σημαίνει καλύτερο έδαφος για τους χρυσαυγίτες, που θα προστεθεί στο μακεδονικό και στην όλο χειρότερη πείνα και ανεργία που θα χρεωθεί όπως πάντα στην Ευρώπη.

Εννοείται ότι ο κεντρικός στρατηγικός στόχος της κρατικής πολιτικής στο μεταναστευτικό παραμένει η φασιστικοποίηση και διάσπαση της Ευρώπης, με τη διαρκή απαίτηση για ξεφόρτωμα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες όλων όσων φθάνουν στη χώρα, χωρίς να γίνεται διάκριση ανάμεσα σε πρόσφυγες που δικαιούνται

άσυλο και σε οικονομικούς μετανάστες. Αυτή η απαίτηση σημαίνει την κατάργηση στην πράξη των διακρατικών συνθηκών και συμφωνιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο και το αντίστοιχο δυνάμωμα των φασιστών και των ναζιστών σε όλη την Ευρώπη αφού αυτοί έχουν τον ίδιο ακριβώς στόχο δηλαδή να καταργήσουν κάθε τέτοια συμφωνία για να εφαρμόσουν τη δική τους ρατσιστική πολιτική, την περιχαράκωση των εθνικών συνόρων και τελικά να μετατρέψουν την Ευρώπη σε Ευρώπη-φρούριο, δηλ. σε αυτό που ο σοσιαλφασισμός την κατηγορούσε από την αρχή προβάλλοντας το σύνθημα των «ανοιχτών συνόρων», σε μια περίοδο που η Ευρώπη ήταν ακριβώς το αντίθετο από φρούριο.

Η πολιτική του ελληνικού κράτους σε ότι αφορά τη μεταχείριση των μεταναστών και των προσφύγων με ή χωρίς χαρτιά, ήταν πάντα μια πολιτική περιφρόνησης των στοιχειωδών δικαιωμάτων τους και εθνορατσισμού. Όμως καμία κυβέρνηση δεν ξεπέρασε σε κτηνωδία την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, γιατί είναι αυτή η κυβέρνηση που ξεπερνάει σε αντιδημοκρατισμό και γι αυτό σε αντιευρωπαϊσμό και ρωσοδουλία κάθε προηγούμενη.

Εκεί που αποκαλύπτεται πιο πολύ αυτή η κτηνωδία είναι στο κέντρο κράτησης της Μόριας, που ήταν κάποτε κέντρο ταυτοποίησης και διαχωρισμού ανάμεσα στους αιτούντες άσυλο και στους οικονομικούς μετανάστες (hotspot), και έχει μετατραπεί σήμερα στη ντροπή της Ευρώπης, αυτό που έχει χαρακτηριστεί σαν το χειρότερο στρατόπεδο προσφύγων στη Γη (https://www.huffingtonpost.gr/entry/bbc-moria-to-cheirotero-stratopedo-prosfeyon-stey-gr_5b869295e4b0511db3d364c7). Όσοι συμπολίτες μας νομίζουν ότι η Μόρια αφορά κάποιους άλλους και όχι τους ίδιους κάνουν μεγάλο λάθος. Η Μόρια είναι το μέλλον της Ελλάδας αν η Ελλάδα δεν αντιδράσει στα διακομματικά καθάρματα που σήμερα την κυβερνούν. Εκεί οικοδομείται το νέο κράτος κτήνος και στρατολογούνται οι βασανιστές του, που κάνουν μάλιστα και καλές μπίζνες χάρη στα βασανιστήρια και για τα βασανιστήρια.

Στη Μόρια το ελληνικό κράτος λειτουργεί σαν κράτος ρατσιστών βασανιστών

Στον εξωτερικό τοίχο του Κέντρου Υποδοχής Προσφύγων στη Μόρια είναι γραμμένο στα αγγλικά ένα σύνθημα: «Καλώς ήλθατε στην κόλαση». Εκεί, σε ένα χώρο που μπορεί να φιλοξενησει σε κανονικές συνθήκες περίπου από 2000 έως 3000 άτομα το πολύ, η κυβέρνηση έχει επιτρέψει να στοιβάξονται έως και 9000 άτομα. Στους πιο πάνω αριθμούς

δεν υπολογίζεται και δεν αναφέρεται συνήθως ότι οι χώροι υγιεινής και ύδρευσης επαρκούν για μόλις 800.

Ξεκινώντας από τις καθημερινές συνθήκες επιβίωσης, όσοι μένουν στη Μόρια, περνούν τη μισή μέρα τους σε ουρές για φαγητό που είναι ελάχιστο, κακής ποιότητας, ενώ αρκετοί έχουν πάθει και δηλητηρίαση. Τρεις ώρες αναμονή μέσο όρο για πρωινό, τρεις ώρες για μεσημεριανό, τρεις ώρες για βραδινό. Όσοι είναι άρρωστοι ή αρρωσταίνουν περνάνε τα χειρότερα αφού πρέπει να περιμένουν ώρες και μέρες για να εξεταστούν από γιατρό, συνήθως καταλήγουν στο Βοστανείο νοσοκομείο της Μυτιλήνης, από όπου βγαίνουν καλά και ξαναγυρίζουν άρρωστοι λόγω των κακών συνθηκών διαβίωσης, και των απαράδεκτων συνθηκών υγιεινής, όταν μία τουαλέτα αντιστοιχεί σε 70 έως 90 ανθρώπους.

Σε προηγούμενο άρθρο μας για τη Μόρια με τίτλο «Η κυβέρνηση βασανίζει τους πρόσφυγες και μετανάστες στη Μόρια για να εκβιάζει την Ευρώπη» (<http://oakke.gr/antifas>

ism/2013-02-16-20-18-50/2013-02-16-20-19-58/item/911-22/1/2018) είχαμε περιγράψει τις φρικτές συνθήκες που επικρατούσαν και που είχαν γίνει γνωστές μέχρι τότε: «Άλλοι ζουν σε ακατάλληλα κοντέινερ κι άλλοι σε καλοκαιρινές σκηνές της ύπατης αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, έρμιαια των ακραίων καιρικών φαινομένων, των μεταδοτικών ασθενειών και της δολοφονικής βίας. Με παλέτες και αυτοσχέδια μερεμέτια προσπαθούν μάταια να προστατευτούν από τη βροχή και μάλιστα αναγκάζονται να σκάβουν με πέτρες χαντάκια γύρω από τις σκηνές τους για να μην πλημμυρίσουν, ενώ καίνε ό,τι βρουν εύκαιρο για να ζεσταθούν, από τα άφθονα στο χώρο πλαστικά μπουκάλια μέχρι ξύλινους φράκτες, ακόμα και σκουπίδια, που σχηματίζουν σωρούς σε όλο το κέντρο. Δεν υπάρχει ζεστό νερό, οι ντουζιέρες δεν λειτουργούν, οι σωλήνες της αποχέτευσης έχουν σπάσει και η μυρωδιά των ούρων κατακλύζει την ατμόσφαιρα. Το μπάνιο γίνεται με νερό που χύνουν από σωλήνες σε πλαστικά μπουκάλια. Οι ελάχιστες τουαλέτες είναι τόσο βρόμικες ώστε οι έγκλειστοι αναγκάζονται να κόβουν την περίφραξη για να αποδεύουν στον εξωτερικό χώρο του καταυλισμού. Οι ιατρικές υπηρεσίες παρουσιάζουν ελλείψεις. Υπάρχουν καταγγελίες για απαράδεκτο φαγητό, ακόμα και για στέρηση πόσιμου νερού (ένα ποτήρι την ημέρα) και η ουρά που σχηματίζεται για το συσσίτιο είναι τεράστια. Συχνά ξεσπούν καυγάδες εν αναμονή του συσσιτίου, η αστυνομία τους διώχνει όλους και οι άνθρωποι μένουν νηστικοί. Άνθρωποι που φεύγουν κνηνημένοι από τις χώρες τους βασανίζονται, μαχαιρώνονται, βιάζονται ακόμα και πεθαίνουν σε αυτό το χώρο «φιλοξενίας». Για παράδειγμα, τον περσινό Γενάρη με τα χιόνια 3 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, ενώ το Νοέμβρη του

’16 άλλοι δύο, μια γυναίκα και το βχρονο εγγόνι της, σκοτώθηκαν από έκρηξη υγραερίου που προκάλεσε τον τραυματισμό άλλων 8”.

Από τότε μέχρι σήμερα η κατάσταση έχει επιδεινωθεί ραγδαία, και η κόλαση έχει γίνει ακόμα πιο απάνθρωπη, γιατί έχουν προστεθεί δύο νέα στοιχεία: Το πρώτο είναι οι βιασμοί ανηλίκων ένα φαινόμενο που έχει αφήσει ανεξέλεγκτο το κράτος χωρίς καμία φύλαξη στους χώρους του στρατοπέδου και καμία ειδική πρόνοια για τα ανήλικα παιδιά που θα έπρεπε να φιλοξενοούνται σε χώρους όπου θα μπορούσαν να ζουν τουλάχιστον μέσα σε συνθήκες προστασίας της ζωής τους και της σωματικής τους ακεραιότητας. Πρόκειται για μία τερατώδη που δεν αρμόζει σε κανένα κράτος που θέλει να λέγεται πολιτισμένο, που γίνεται ακόμα πιο συγκλονιστική από το γεγονός ότι αυτή η κατάσταση έχει οδηγήσει σε απόπειρες αυτοκτονίας παιδιών, επεισόδια που αφήνουν αδιάφορο και ασυγκίνητο το υπουργό Μετανάστευσης Βίτσα. Πως αλλιώς θα μπορούσε να γίνει για κάποιον που χαριεντιζόταν ικανοποιημένος στο Καστελόριζο με τον Κασιδιάρη ως υφυπουργός Άμυνας πριν μετακομίσει στο Μετανάστευσης? Στη Μόρια ζουν περίπου 3.000 ανήλικοι.

Το δεύτερο στοιχείο είναι η επικράτηση της πορνείας και του ναρκεμπορίου.

Ρεπορτάζ του Newsweek περιγράφει μία κατάσταση ζωντανού τρόμου για γυναίκες και παιδιά: «Δεν κλείνουμε μάτι τα βράδια», εξομολογούνται οι γυναίκες-πρόσφυγες που φοβούνται για τη σωματική ασφάλεια των ανηλικών παιδιών τους που βρίσκονται για μήνες εγκλωβισμένα στο κέντρο υποδοχής προσφύγων που έχει γίνει αντικείμενο διεθνούς κατακραυγής λόγω των απαράδεκτων συνθηκών διαβίωσης.

Τα περιστατικά σεξουαλικής κακοποίησης που έχουν αναφερθεί από τα μέσα Μαΐου στο hotspot της Λέσβου, καθώς και στον ελαιώνα έξω από τη Μόρια όπου έχουν κατασκηνώσει εκατοντάδες οικογένειες προσφύγων έχουν σημαίνει συναγερμό στο νησί του Βορείου Αιγαίου.

Ο συντονιστής της οργάνωσης Γιατροί Χωρίς Σύνορα, Δρ. Ντέκλαν Μπάρνι, δήλωσε στο Newsweek ότι τους τελευταίους πέντε μήνες οι ιατροί της οργάνωσης διαπιστώνουν ένα περιστατικό σεξουαλικής κακοποίησης την εβδομάδα, το οποίο σημαίνει συνολικά 21 περιστατικά από τα μέσα Μαΐου.

Θύματα στις επιθέσεις αυτές ήταν γυναίκες, παιδιά και άντρες στο κέντρο υποδοχής της Μόριας, αλλά στα μισά από αυτά (τουλάχιστον 10) θύμα ήταν ανήλικα κορίτσια και αγόρια, καθώς και δύο πεντάχρονα παιδιά. Ορισμένα από αυτά τα περιστατικά αφορούσαν βιασμούς, ενώ άλλα «ακατάλληλη σεξουαλική επαφή».

«Σε μία συγκεκριμένη περίπτωση, ένας πατέρας που βρίσκεται μόνος στη μόρια με το παιδί του, έλειψε για λίγο από τη σκηνή για να φέρει φαγητό. Όταν επέστρεψε, βρήκε το παιδί του σεξουαλικά κακοποιημένο», αναφέρει χαρακτηριστικά ο Μπάρι.

Αυτοτραυματισμοί και αυτοκτονικές τάσεις

Το αποτέλεσμα των περιστατικών και της απειλής κακοποίησης είναι να έχουν αυξηθεί τα περιστατικά αυτοτραυματισμού αλλά και αυτοκτονικών τάσεων μεταξύ των παιδιών και των εφήβων.

«Ένα περιστατικό σεξουαλικής κακοποίησης είναι από μόνο του αδιανόητο, πόσω μάλλον όταν έχουμε ένα περιστατικό την εβδομάδα», καταγγέλλει ο Μπάρι που είναι βέβαιος ότι τα περιστατικά συμβαίνουν με πολύ μεγαλύτερη συχνότητα από αυτά που αναφέρεται.

«Πρέπει να αποδεχθούμε ότι οφείλεται σε αποτυχία του συστήματος», τονίζει ο ίδιος >> (<http://www.gazzetta.gr/plus/koinwnia/article/1280901/o-fovos-toy-viasmoy-stoiheionei-tis-paidia-kai-gynaikes-sti-moria>).

Ο Γκάρντιαν μεταφέρει τη μαρτυρία ενός γιατρού από τους ΓΧΣ: «Μετά από δύο χρόνια, ορισμένοι περιμένουν ακόμα τη μεταφορά τους, ακόμα κι αν γνωρίζουν ότι θα μπορούσαν να απελαθούν στην Τουρκία. Έχω εργαστεί σε στρατόπεδα που έχουν μολυνθεί με τον ιό Έμπολα στη Σιέρα Λεόνε και τη Γουινέα, αλλά σας εγγυώμαι ότι αυτή είναι η χειρότερη κατάσταση που έχω δει ποτέ» (<https://www.protothema.gr/greece/article/826339/guardian-ta-paidia-prosfuges-vionoun-tin-kolasi-sti-moria/>).

Σύμφωνα με ρεπορτάζ της Deutsche Welle το μόνο που δείχνει να λειτουργεί στη Μόρια είναι η εγκληματικότητα, σε ένα πεδίο όπου το κράτος έχει αφήσει ανεξέλεγκτες συμμορίες: «Το τελευταίο διάστημα έχουν έρθει στη Μόρια σύριοι πρόσφυγες από την πόλη Ντίρ αλ Ζορ, ένα από τα τελευταία προπύργια του Ισλαμικού Κράτους στη Συρία. Και από τότε διαπιστώνεται έξαρση της εγκληματικότητας στον καταυλισμό.

Κάτω από τη μύτη των ελληνικών αρχών δρα, όπως όλα δείχνουν μια σπείρα σύρων προσφύγων, η οποία ελέγχει το λαθρεμπόριο ναρκωτικών και την πορνεία. Δεν διατάζει μάλιστα να χρησιμοποιεί απροκάλυπτα βία, με λαστούς και μαχαίρια, επικαλούμενη το νόμο της Σαρίας» (<https://www.insider.gr/aidiseis/ellada/96136/deutsche-welle-narkotika-kai-porneia-sti-moria>).

Σύμφωνα με ρεπορτάζ που δημοσιεύεται στην πύλη www.politikalesvos.gr: «Η πορνεία είναι κάτι δεδομένο στη Μόρια. Το survival sex από γυναίκες και άντρες για πέντε ευρώ είναι θεσμός εδώ και καιρό ενώ πλέον γυναίκες που εκδίδονται κυκλοφορούν απροκάλυπτα μέσα στο ΚΥΤ φορώντας «ρούχα εργασίας», συχνά “προσφέροντας” γυμνά μέρη του σώματός τους», αναφέρουν μέλη μη κυβερνητικών οργανώσεων που εργάζονται στο κολαστήριο για 9.500 άτομα σύμφωνα με στοιχεία που ανακοίνωσε την περασμένη Παρασκευή ο βουλευτής του Σύριζα Γιώργος Πάλλης. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία το 2017, η Ύπατη Αρμοστεία μόνο, έλαβε 622 καταγγελίες περιστατικών σεξουαλι-

κής βίας από πρόσφυγες στα νησιά του Αιγαίου από τις οποίες ένα μεγάλο ποσοστό βιώθηκαν μετά την άφιξή τους στην Ελλάδα» (<https://www.politikalesvos.gr/hporneia-einai-kati-dedomeno-sti-moria-martyries-apo-tin-ntropi-tis-eyropis/>).

Η βίαιη επιβολή της σιωπής των εγκλωβισμένων

Στο ίδιο πιο πάνω ρεπορτάζ για την πορνεία στη Μόρια περιλαμβάνεται μία καταγγελία που αποδεικνύει πέρα από κάθε αμφιβολία τον κρατικό εκβιασμό και το καθεστώς ομηρίας των προσφύγων: «Όταν διαμαρτυρόμαστε και προκαλούμε φασαρίες, για παράδειγμα όταν έρχονται νέοι να μείνουν στις σκηνές που πλέον ζουν από 8 ως 25 άτομα, τότε ως ποινή καθυστερούν την διαδικασία της αίτησης ασύλου. Με αυτό τον τρόπο μας τιμωρούν», λέει ο Μ. από το Αφγανιστάν που ζει εδώ και ενάμιση χρόνο στη Μόρια.

Αποτελεί τρομερό σκάνδαλο το ότι μπορεί να υπάρχουν «ποινές» από διοικητικούς υπαλλήλους για καθυστέρηση της εξέτασης ασύλου σε «αντιφρονούντες», δηλαδή για παράταση διαμονής στο κολαστήριο. Η φίμωση των προσφύγων είναι βασική ένδειξη της φασιστικής πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, μία φίμωση που σπάνε μόνο τα διεθνή ΜΜΕ. Είναι χαρακτηριστική η καταγγελία της ιταλικής RAI σε ρεπορτάζ της για τη Μόρια όπου αναφέρει ότι γενικά δεν αφήνουν τους πρόσφυγες να τραβάνε βίντεο με τα κινητά τους. Το ίδιο ρεπορτάζ αποθανάτισε αστυνομικό να βρίζει χυδαία μια ηλικιωμένη που στεκόταν στην ουρά για φαγητό. Φαίνεται ότι αυτή είναι η δουλειά της αστυνομίας στη Μόρια (<https://www.lifo.gr/now/greece/212082/ai-g-soy-skatogria-sayra-to-vinteo-tis-ntropis-me-astynomiko-na-kathyvrizei-ilikiomeni-prosfyga-sti-moria?fbclid=IwAR31IZIBUJjQjwsIHwdbJEABjB1pBtYbQqRz8LnnYPvS9VR5uEDzWjx8W4>).

Η φίμωση και η καταστολή των διαμαρτυρόμενων προσφύγων έφτασε στο αποκορύφωμά της τον Απρίλιο του 2018 όταν οι βασανισμένοι έγκλειστοι της Μόριας συγκεντρώθηκαν σε πλατεία της Μυτιλήνης για να διαμαρτυρηθούν για τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης τους και να ζητήσουν την επίσπευση των διαδικασιών εξέτασης των αιτήσεων ασύλου. Η διαμαρτυρία εξελίχθηκε σε ολιγοήμερη κατάληψη η οποία τελείωσε όταν 200 τραμπούκοι, τους περικύκλωσαν και άρχισαν να τους πετάνε αντικείμενα, και να τους προπηλακίζουν, ενώ η αστυνομία παρακολουθούσε τα επεισόδια, που διάρκεσαν μία ολόκληρη νύχτα. Το ξημέρωμα προχώρησε σε συλλήψεις 120 προσφύγων, δηλαδή των θυμάτων, ενώ δεν έκανε καμία σύλληψη από το πλήθος των τραμπούκων που έκανε την επίθεση. Έξι μήνες αργότερα και προφανώς κάτω από τη διεθνή κατακραυγή η αστυνομία κατάφερε να καταλήξει στην αναγνώριση 26 ατόμων που συμμετείχαν στα επεισόδια και να τους ασκήσει δίωξη. Εννοείται ότι για να δικαστούν αυτοί πρέπει να πάνε μάρτυρες κατηγορίας οι πρόσφυγες... Αν δεν πάνε οι πρόσφυγες πρέπει τουλάχιστον να εμφανιστούν στο δικαστήριο οι αστυνομικοί. Είναι γνωστή όμως η προθυμία της αστυνομίας να δίνει τέτοιου είδους μαρτυρικές καταθέσεις, και άλλο τόσο γνωστή η κατάληξη τέτοιων υποθέ-

σεων.

Το σκάνδαλο με τα κονδύλια που είτε αρνείται να πάρει η κυβέρνηση από την ΕΕ, είτε γίνονται αέρας σε χέρια ευνοούμενων της. Η φασιστική δίωξη της εφημερίδας «Φιλελεύθερος» που έφερε το σκάνδαλο στο φως

Το ότι δεν φταίει ούτε η ΕΕ, ούτε η συμφωνία με την Τουρκία αλλά το ελληνικό κράτος για το δράμα που περνάνε πρόσφυγες και μετανάστες το αποκάλυψε με τον καλύτερο τρόπο ένα ρεπορτάζ της εφημερίδας «Φιλελεύθερος» που αποκάλυψε με στοιχεία την κακοδιαχείριση και τη μη απορρόφηση των πελώριων κονδυλίων της ΕΕ που προορίζονται και για να ενισχύσουν τις υποδομές για το διαχωρισμό και ταυτοποίηση και για τις συνθήκες διαβίωσης του πληθυσμού που φθάνει στα νησιά. Η απάντηση της κυβέρνησης ήταν η μήνυση κατά επτά δημοσιογράφων της εφημερίδας από τον αρμόδιο για τα κονδύλια αυτά ΥΠΕΘΑ Καμμένου.

Το ρεπορτάζ αναφερόταν σε απευθείας αναθέσεις σε εταιρείες προσώπων φιλικών προς τον υπουργό για τροφοδοσία και για υπηρεσίες που ουσιαστικά ποτέ δεν προσφέρθηκαν τουλάχιστον για τα ποσά που διατέθηκαν. Επιπλέον ανάδειξε το μεγάλο σκάνδαλο της μη απορρόφησης του τεράστιου κονδυλίου πάνω από 1 δις που είχε στη διάθεση της Ελλάδας η ΕΕ από ειδικά ταμεία. Με βάση τον κοινοτικό προϋπολογισμό η Ελλάδα θα μπορούσε να έχει άριστες συνθήκες διαβίωσης για το χρόνο αναμονής τους στην Ελλάδα για τους εβδομήντα χιλιάδες πρόσφυγες που είχε δεχθεί, αφού στον καθένα τους αντιστοιχούσε το ποσό των 14.000 δολαρίων για κάθε πρόσφυγα. Σημειώνεται ότι η Τουρκία για 2,5 εκατ. προσφύγων της Τουρκίας παίρνει χρηματοδότηση 3,5 δις. και εκεί δεν υπάρχει καμία Μόρια.

Οι καταγγελίες της εφημερίδας απειλούσαν να προκαλέσουν ένα πανευρωπαϊκό σκάνδαλο όπως και το έκαναν. Ο Καμμένος υπέβαλε αμέσως μήνυση και η αστυνομία πήγε στα γραφεία της εφημερίδας να συλλάβει τους δημοσιογράφους! Προς τιμή τους οι δημοσιογράφοι δεν τρομοκρατήθηκαν και τρία βασικά στελέχη εμφανίστηκαν αυτοβούλως στην αστυνομία, υπεράσπισαν το ρεπορτάζ τους και κατάγγειλαν την κυβέρνηση. Λόγω της κατακραυγής που ξεσηκώθηκε αφέθηκαν ελεύθεροι χωρίς να τους ασκηθεί ποινική δίωξη. Λίγο αργότερα ο ευρωπαϊκός οργανισμός για την καταπολέμηση της απάτης Olaf κίνησε διαδικασία έρευνας για τη διαχείριση των κονδυλίων για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες στη χώρα η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη.

Πολιτικές νίκες για την κυβέρνηση Τσίπρα, και για τη ρώσικη πολιτική της διάσπασης και της φασιστικοποίησης της Ευρώπης

Ο δυσκίνητος ευρωπαϊκός μηχανισμός, η απροθυμία των ευρωπαϊών μονοπωλιστών να συγκρουστούν με τον πρόσφατα μεταμφιεσμένο σε μνημονιακό Τσίπρα, η αντίστοιχη προθυμία τους να κάνουν τα στραβά μάτια στην κρατική κτηνωδία, και οι φίλοι του Τσίπρα, δηλαδή οι φίλοι του Πούτιν σε μία ΕΕ, που έχει για επίτροπο Μετανάστευσης έναν καιροσκόπο άριβίστα εξαιρετικά πρόθυμο να εξυπη-

ρετήσει το σοσιαλφασιστικό κράτος, τον Αβραμόπουλο, φέρνουν πολιτικές νίκες στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Έτσι αυτή πέτυχε να παρακάμψει τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας και να πετύχει την έγκριση για μετεγκατάσταση ενός σημαντικού αριθμού μεταναστών και προσφύγων στην ενδοχώρα.

Την ίδια στιγμή οι πουτινόφιλοι φασίστες στην Ευρώπη ξεσαλώνουν έχοντας σαν επιχείρημα μία Ελλάδα που μπορούν να παρουσιάζουν στους λαούς τους σαν πύλη ενός ανεξέλεγκτου ρεύματος μετανάστευσης στις ευρωπαϊκές χώρες. Γιατί τη στιγμή που η Τουρκία έχει τηρήσει τις δεσμεύσεις της και έχει μειωθεί σημαντικά η ροή των μεταναστών και προσφύγων από το Αιγαίο, ο Τσίπρας αφήνει ανοιχτά τώρα τα σύνορα στον Έβρο, με αποτέλεσμα να έχουν αυξηθεί πολύ οι αφίξεις, και να κάνουν το γύρο του κόσμου οι εικόνες των μεταναστών που κατασκηνώνουν στην κεντρική πλατεία της Θεσσαλονίκης. Δεν φθάνουν μόνο οι εγκλωβισμένοι στο κολαστήριο της Μόριας και στα αντίστοιχα εφιαλτικά στρατόπεδα της Σάμου και της Χίου. Χρειάζονται ακόμα περισσότεροι, και πολλές εικόνες να κάνουν το γύρο του κόσμου που θα δείχνουν μια αφόρητη κατάσταση για το ντόπιο πληθυσμό από τον υπερπληθυσμό προσφύγων και μεταναστών.

Οι κυβερνήσεις Ουγγαρίας, Αυστρίας, Ιταλίας, Βουλγαρίας όπου οι φασίστες έχουν δύναμη κλείνουν τώρα τα σύνορα τους και ταυτόχρονα παρασύρουν ολόκληρη την Ευρώπη να κινηθεί προς την κατεύθυνση πιο ασφυκτικού ελέγχου των συνόρων. Αυτή είναι μια περίφημη συνθήκη για να εδραιωθεί και να γίνει δημοφιλής η ρατσιστική δημαγωγία.

Η ουσιαστική αδυναμία της Ευρώπης στην αντιμετώπιση του προσφυγικού βρίσκεται στην αδυναμία της να δώσει την πολιτική σύγκρουση με τους νέους Χίτλερ της Ρωσίας που σήμερα έχουν προκαλέσει τη μεγαλύτερη προσφυγική κρίση με την επίθεσή τους στη Συρία. Το προσφυγικό θα λυνόταν πολύ εύκολα αν η Ευρώπη είχε ενισχύσει με όπλα τη συριακή αντίσταση και είχε βοηθήσει τους πρόσφυγες να οργανωθούν για να δώσουν τη μάχη κατά του τυρρανικού δολοφονικού καθεστώτος Άσαντ και των νεοχιτλερικών προστατών του.

Στη Μόρια φαίνεται το μέλλον όλης της χώρας και του ελληνικού λαού αν κυριαρχήσει η σοσιαλφασιστική δικτατορία

Το ότι η κυβέρνηση εγκλωβίζει και συσσωρεύει έναν όλο και μεγαλύτερο αριθμό μεταναστών και προσφύγων στη χώρα που καθόλου δεν έρχεται για να εγκατασταθεί μόνιμα, εμφανίζει ακριβώς την αντίστροφη εικόνα στο λαό και δυναμώνει κι άλλο τη ναζιστική συμμορία της ΧΑ. Όταν ένας πληθυσμός που ήρθε για να ταξιδέψει στην Ευρώπη και όχι να εγκατασταθεί στην Ελλάδα της κρίσης μετατρέπεται από την κυβέρνηση σε πληθυσμό που εγκαθίσταται ημιμόνιμα σε μια ρημαγμένη χώρα, τότε ο ναζιστής που λέει ψέμματα στο λαό ότι οι μετανάστες παίρνουν όλα τα λεφτά για την υγεία, τις συντάξεις, τη στέγαση, την πρόνοια, γίνεται πειστικός και κρατάει

ΤΟ 3ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ «ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ»: Η μακεδονική εθνική μειονότητα αντιστέκεται σθεναρά στον καθεστωτικό πόλεμο εκφοβισμού και πολιτικής απομόνωσης της

Στις 11 του Νοέμβρη έγινε στο χωριό Ξινό Νερό κοντά στη Φλώρινα το 3ο συνέδριο του Ουράνιου Τόξου. Αυτό ανάμεσα σε όλα τα συνέδρια του δημοκρατικού πολιτικού κόμματος της μακεδονικής εθνικής μειονότητας, έγινε στις συνθήκες του μεγαλύτερου αποκλεισμού, του πιο ύπουλου εκφοβισμού και της πιο βουβής έχθρας που έχει δεχτεί το ΟΤ και ουσιαστικά η μειονότητα από σύσσωμο σχεδόν τον ελληνικό πολιτικό κόσμο.

Η ΟΑΚΚΕ έδωσε το παρόν και σε αυτό το συνέδριο του Ουράνιου Τόξου. Τα τέσσερα μέλη της αντιπροσωπίας είχαν την εμπειρία μιας ατμόσφαιρας που δεν την είχαν νιώσει ούτε στα δύο προηγούμενα συνέδρια παρόλο που και αυτά δεν έμοιαζαν ποτέ με συνέδρια κανενός άλλου πολιτικού κόμματος της χώρας μας, καθώς πάντα ναζήδες τα απειλούσαν με λόγια ή με συγκεκριμένες έξω από το συνεδριακό χώρο και πάντα η κατασκευασμένη πανεθνική αποδοκιμασία κρεμόταν πάνω από το κεφάλι τους.

Όμως αυτή τη φορά ή ίδια η πρόσβαση στο χώρο του συνεδρίου ήταν μισοαπαγορευμένη και αυτό δεν ήταν άσχετο από την πολιτική ατμόσφαιρα που είναι τώρα χειρότερη ακόμα και από τη δεκαετία του 1990, των πρώτων συλλαλητηρίων. Τώρα η χώρα είναι πολύ πιο άρρωστη επειδή το ένα σκέλος του φαιο-«κόκκινου» μετώπου των αγανακτισμένων του Συντάγματος είναι τώρα στην εξουσία ενώ η ΝΔ με τη στάση της στο μακεδονικό πέρασε οριστικά στο μαύρο στρατόπεδο.

Αυτή τη φορά η κυβέρνηση είχε κλείσει με αστυνομικές δυνάμεις, που απαγόρευαν την είσοδο στους πάντες, τις δύο βασικές εισόδους από τις οποίες μπορούσε κανείς να μπει στο χωριό από τον εθνικό δρόμο είτε από τη μεριά της Φλώρινας είτε από τη μεριά της Πτολεμαΐδας. Αφού αποτύχαμε να μπούμε από την πρώτη είσοδο οι αστυνομικοί στη δεύτερη είσοδο μας είπαν ότι μπορούμε να μπούμε στο χωριό κάνοντας ένα μεγάλο κύκλο, από μια τρίτη είσοδο, που ελάχιστα χρησιμοποιείται, γυρίζοντας πίσω στο γειτονικό Αμύνταιο. Σε αυτήν την τρίτη είσοδο μας σταμάτησαν ξανά μερικές δεκάδες αστυνομικοί οι οποίοι απαίτησαν να πάρουν και να καταγράψουν τα στοιχεία ταυτότητας του οδηγού του αυτοκινήτου μας προκειμένου να μας αφήσουν να προχωρήσουμε. Η δικαιολογία τους ήταν ότι εμπόδιζαν με αυτόν τον τρόπο επεισόδια τα οποία θα προκαλούσαν μεταξύ των συνδρόμων και εκείνων των διαδηλωτών που ήθελαν να εμποδίσουν την διεξαγωγή του, δηλαδή μας κατέγραφαν για το καλό μας. Οι διαδηλωτές ήταν όπως μάθαμε αργότερα καμιά εικοσαριά ναζιστές από ένα παρακλάδι της ΧΑ (Ιερός λόχος) και είχαν έρθει από Αθήνα. Αυτός ήταν ένας τρόπος να καταγράφονται, δηλαδή να απειλούνται έμμεσα και να εμποδίζονται πρακτικά να πάνε στο συνέδριο φίλοι του Ουράνιου Τόξου από τη μειονότητα. Αυτό το μέτρο απέτρεψε πραγματικά κάποιους μακεδόνες από το να πάνε στο συνέδριο και έτσι επέδρασε στη μαζικότητά του.

Σε ένα δημοκρατικό κράτος δεν θα τολμούσαν ναζήδες να εμποδίζουν συγκεντρώσεις πολιτών γιατί θα συλλαμβάνονταν ενώ σε

ένα λιγότερο δημοκρατικό κράτος η αστυνομία δεν θα εκφόβιζε τους συνέδρους καταγράφοντάς τους με το πρόσχημα της ασφάλειάς τους αλλά θα εμπόδιζε απλά την πρόσβαση μόνο στους ναζήδες, που όπως ξέρει ο καθένας, έρχονται σε αυτές τις εκστρατείες με όλα τα σύμβολα, την αμφίεση και τα εξαρτήματα της γελοίας κτηνωδίας τους.

Ωστόσο όλα αυτά ήταν απλά μια από τις συνέπειες και όχι ο ουσιαστικός λόγος της ατμόσφαιρας άγριου αποκλεισμού και εκφοβισμού για τους συνέδρους που μύριζε κανείς στο γλυκό φθινοπωρινό πρωινό σε εκείνη τη γεμάτη αστυνομία πλατεία του μικρού αυτού χωριού. Ο ουσιαστικός λόγος ήταν ότι οι ναζήδες πατούσαν όσο ποτέ πριν στην εικόνα της συντριπτικής πλειοψηφίας του έθνους ότι υπάρχει σε αυτά τα μέρη μια καταραμένη μειοψηφία, που τον προδίδει εθνικά. Αυτήν την εικόνα τη διαμόρφωσαν επί χρόνια, και την τόνισαν ιδιαίτερα την τελευταία χρονιά για προνομιακή χρήση των ναζιστών όλα τα κλασικά αστικά και τα ψευτοαριστερά αστικά κόμματα, που όλα μαζί διδάσκουν στο λαό ένα ψεύτικο παρελθόν και ένα ακόμα πιο ψεύτικο παρόν για την ύπαρξή του. Σύμφωνα με αυτή την εικόνα οι λίγες εκατοντάδες και χιλιάδες άνθρωποι στη χώρα μας που ναι μεν θεωρούν τον εαυτό τους έλληνες πολίτες αλλά είναι μέλη μιας εθνικής μειονότητας που λέγεται μακεδονική αρνούνται την ελληνικότητα του υπόλοιπου πληθυσμού και επίσης –αν και αυτό δεν είναι το πιο άμεσα επικίνδυνο για τον πολύ κόσμο – θέλουν τον ακρωτηριασμό της χώρας του υπέρ μιας άλλης.

Οι ναζήδες απλά αναλαμβάνουν να εκφοβίσουν και τελικά να τιμωρήσουν αυτόν τον «εσωτερικό εχθρό» εκ μέρους του έθνους, ενώ τα άλλα κόμματα κρατούν το «δημοκρατικό» και «αριστερό» κύρος τους. Για τους συμπολίτες μας που νιώθουν και είναι εθνικά μακεδόνες οικοδομείται έτσι σταδιακά στη χώρα μας ένα μίσος που μοιάζει σε ποιότητα αν και όχι σε ένταση με εκείνο για τους Εβραίους του μεσοπολέμου, ένα μίσος ιδεολογικού υπαρξιακού περιεχομένου, που δεν υπήρχε ούτε στην εποχή του μοναρχοφασισμού σαν τέτοιο, και το οποίο εισήγαγε στη χώρα ο προβοκάτορας αρχιπράκτορας του ρώσικου σοσιαλμπερλιανισμού Α. Παπανδρέου το 1992 με το περίφημο «η Μακεδονία είναι η ψυχή μας».

Είναι αλήθεια ότι σε αντίθεση με το διεθνές και στρατηγικό-γενοκτονικό μίσος ενάντια σε όλους τους Εβραίους της γης αυτό εδώ ενάντια στους εθνικά μακεδόνες της Ελλάδας είναι τοπικό, τακτικό και όχι γενοκτονικό, μέρος της κοινής πλατφόρμας συσπείρωσης πίσω από το άρμα της Ρωσίας τριών βαλκανικών σοβινισμών:

του ελληνικού, του βουλγαρικού και του αλβανικού που περικυκλώνουν επιθετικά το νεαρότερο μακεδονικό κράτος, ενώ η ρωσόφιλη σήμερα και φασιστική Σερβία προσποιείται το φίλο του. Το βασικό ιδεολογικό εργαλείο αυτής της περικύκλωσης και ασφυξίας της μικρής αυτής χώρας είναι η άρνηση του εθνικού της χαρακτήρα. Αυτόν τον χαρακτήρα, και ακριβώς για να συσπειρώσει αυτούς τους σοβινισμούς, τον αρνείται επίσης επίσημα και η Ρωσία ενώ αποδέχεται το μακεδονικό κρατικό όνομα και τη μακεδονική υπηκοότητα και γλώσσα για να απορροφήσει το κράτος. Όμως με τις μηχανορραφίες, το διεθνές πολλαπλό εισοδισμό και την άφραση διπροσωπία της η Ρωσία πέτυχε, ιδιαίτερα με τις Πρέσπες και τους προβοκάτορες φίλους της Τσίπρα και Ζάεφ, να μην αναλάβει η ίδια και οι φίλοι της σοβινιστές στις 3 γειτονικές χώρες-κοράκια, το βάρος της παραπέρα υποβάθμισης ως και άρνησης του εθνικού χαρακτήρα της Δημ. της Μακεδονίας, αλλά να το αναλάβουν οι σε στρατηγική πτώση ΕΕ και ΝΑΤΟ. Έτσι στην πλειοψηφία τους οι κρατικά περικυκλωμένοι εδώ και χρόνια και όλο και περισσότερο εθνικά ταπεινωμένοι (με διαρκείς επιβαλλόμενες από τα έξω αλλαγές στο σύνταγμα τους) Μακεδόνες της γειτονικής χώρας περνάνε σήμερα στην πλειοψηφία τους στη ρώσικη σφαίρα επιρροής ενώ οι πιο φιλοευρωπαϊκές μερίδες της μακεδονικής αστικής τάξης συνθλιβονται πολιτικά ή ακόμα χειρότερα οδηγούνται από τον Ζάεφ σε πραξικοπηματικές πολιτικές «λύσεις», κόντρα στις διαθέσεις της πλειοψηφίας του πληθυσμού με την ανταπάτη ότι με αυτές θα περάσουν τελικά κάτω από ΝΑΤΟική προστασία, ενώ έτσι η χώρα θα βαδίσει με περισσότερη ορμή προς τη Ρωσία.

Μέσα σε αυτές τις εξαιρετικά αρνητικές πολιτικές εξελίξεις και στις δύο χώρες η ηγεσία του Ουράνιου Τόξου επιμένει ταυτόχρονα και στο να θεωρεί ότι η μειονότητα που εκπροσωπεί πολιτικά έχει εθνικό χαρακτήρα, πράγμα που τη φέρνει σε σύγκρουση με όλα τα ελληνικά πολιτικά κόμματα- είτε αυτά είναι υπέρ είτε είναι κατά της συμφωνίας των Πρεσπών, ενώ από την άλλη και αυτό είναι το σημαντικότερο αρνείται να ακολουθήσει τους εθνικιστές και τους σοβινιστές της Δημοκρατίας της Μακεδονίας που σε κόντρα με τις Πρέσπες οδηγούν τη χώρα τους και αυτοί σε σύμπλευση με τη Ρωσία.

Αυτήν την πολύτιμη στάση για τη δημοκρατία στη χώρα μας και για την ειρήνη στην περιοχή την κρατάει σήμερα το Ουράνιο Τόξο ακριβώς γιατί δεν θεωρεί ότι οι άνθρωποι που αντιπροσωπεύει είναι τμήμα του μακεδονικού κράτους αλλά μια εθνική μειονότητα στην Ελλάδα η οποία αναζητά το δίκιο της στη συνεργασία με τους έλληνες δημοκράτες και σε στενή συμμαχία με μια δημοκρατική και ενωμένη Ευρώπη και όχι με καταφυγή στη Ρωσία και στους φασίστες φίλους της μέσα στην Ευρώπη, όπως δυστυχώς κάνει σήμερα η ηγεσία του VMRO.

Πιστεύουμε ότι αυτή η στάση είναι ό,τι

απεχθάνονται και φοβούνται περισσότερο οι σοβινιστές και κυρίως οι συνειδητοί ρωσόφιλοι στην Ελλάδα. Γι αυτό το λόγο θέλουν σήμερα περισσότερο από ποτέ να εκφοβίσουν τη μειονότητα και να κόψουν τους δεσμούς της με το Ουράνιο Τόξο και ταυτόχρονα να απομονώσουν όσο ποτέ το Ουράνιο Τόξο από τον ελληνικό λαό και κυρίως από τους έλληνες δημοκράτες και διεθνιστές, για να φέρουν την απομαζικοποίηση του και την απογοήτευση ώστε είτε να το διαλύσουν είτε να μπορέσουν να το διασπάσουν και τελικά να το σύρουν πίσω από το μακεδονικό σοβινισμό, και κυρίως πίσω από τη ρωσοφιλία του τελευταίου. Σε μια τέτοια περίπτωση η μακεδονική εθνική μειονότητα και το Ο.Τ θα γίνονταν ακριβώς το αντιδραστικό πράγμα που τόσα χρόνια το ελληνικό πολιτικό καθεστώς επιδιώκει να γίνει, θα το απομόνωναν δηλαδή ολότελα από κάθε δημοκρατικό άνθρωπο στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και τελικά θα έβρισκαν τον τρόπο να το αγκαλιάσουν, όπως ξέρουν να κάνουν οι διπρόσωποι που κυβερνάνε τη χώρα, για να το σύρουν και αυτοί στο πανεθνικό μέτωπο ενάντια στην όποια ενότητα και στο όποιο δημοκρατισμό της Ευρώπης.

Να γιατί 24 χρόνια μετά το μαύρο 1992 των πρώτων μακεδονικών συλλαλητηρίων η μακεδονική εθνική μειονότητα δοκιμάζει ξανά όχι μόνο την απειλή βίας και τον αποκλεισμό από το ελληνικό κράτος αλλά και τον πιο έντονο αποκλεισμό και τη μεγαλύτερη ως τώρα απομόνωση. Αυτό όχι μόνο από την καθεστωτική αντι-εθνομειονοτική δήθεν αριστερά αλλά και από αυτές τις οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς που εμφανίζονται σαν συνεπείς αριστερές και διεθνιστικές. Αυτές εμφανίζονται ότι αναγνωρίζουν τη μακεδονική μειονότητα ενώ κατηγορούν το Ουράνιο Τόξο σαν εθνικιστικό παραβλέποντας την πολύχρονη πάλη του και τις ανοιχτές και επίμονες αντιστάσεις του στο μακεδονικό εθνικισμό και σοβινισμό, που φτάσανε μέχρι και σε ανοιχτή διάσπαση με ένα τέτοιο ρεύμα το 1996. Πιστεύουμε ότι αυτή η πάλη πρέπει να συνεχιστεί και να ενταθεί και ότι ένα κίνημα με μια καταπιεσμένη εθνοτική κοινωνική βάση πάντα διατρέχει τον κίνδυνο να υποκύψει σε εθνικιστικές παρεκκλίσεις, ιδιαίτερα σήμερα.

Όμως πόσο άθλιοι είναι όλοι αυτοί που θέλουν να απομονώσουν πολιτικά το Ο.Τ. σαν κόμμα του μακεδονικού εθνικισμού από τους έλληνες διεθνιστές για να το ξεκόψουν τελικά από τον ελληνικό λαό και να το οδηγήσουν σε αυτό που υποτίθεται ότι αντιπαλεύουν. Αυτή η στάση δεν είναι αποτέλεσμα ενός αριστεριστικού λάθους. Απλά ο διεθνισμός αυτών των ρευμάτων είναι πλαστός. Στην πραγματικότητα όλα αυτά τα ρεύματα κινούνται (ως προς την ηγεσία τους) γύρω από τον ΣΥΡΙΖΑ, ενώ η γραμμή τους, γενικά τροτσικιστική, έχει έναν στόχο: Οτιδήποτε εμφανιστεί που να είναι πραγματικά διεθνιστικό και αντιφα-

Χαιρετισμός του σ. γραμματέα της ΚΕ της ΟΑΚΚΕ, Η. Ζαφειρόπουλου, στο 3ο συνέδριο του Ουράνιου Τόξου

Αγαπητοί φίλοι μακεδόνες του Ουράνιου Τόξου,

Απευθύνω εκ μέρους των συντρόφων μου της ΟΑΚΚΕ θερμό χαιρετισμό στο συνέδριό σας.

Είναι μεγάλη υπόθεση που το πραγματοποιείτε σε μια στιγμή που ο φασισμός και ο χειρότερος εθνοσοβινισμός έχουν αποχαλινωθεί ιδιαίτερα στη χώρα μας ενώ αρχίζουν να ανεβαίνουν και παγκόσμια. Γι αυτό σας μεταφέρω τη βαθειά εκτίμηση των συντρόφων μας για το θάρρος σας και για την επιμονή σας, που στηρίζονται και τα δυο στη συνειδηση του δικίου σας, ενός δικίου που αναβλύζει απ' τη μακρόχρονη καταπίεση, την απομόνωση και την εξοργιστική περιφρόνηση που δέχεται η εθνική μακεδονική μειονότητα εδώ και πολλά χρόνια σχεδόν από παντού στη χώρα μας.

Αλλά δεν είναι μόνο η πάλη για το δικίο που αξίζει κάθε σεβασμό· είναι το γεγονός ότι αυτή την πάλη τη δίνετε χωρίς να πέσετε στο συνηθισμένο λάθος που κάνουν οι καταπιεσμένες εθνικές μειονότητες: να στηρίζονται δηλ. στο σοβινισμό του δικού τους έθνους και του κράτους-μητέρας, να καλλιεργούν αποσχιστικά όνειρα για λογαριασμό αυτού του κράτους ή να προωθούν τις εσωτερικές επεμβάσεις αυτού του κράτους στο όνομα της υπεράσπισης των μειονοτικών δικαιωμάτων και με όλα αυτά να έρχονται σε ρήξη με την πλειοψηφία του πληθυσμού της χώρας στην οποία ζουν και, το χειρότερο, να γίνονται εργαλεία των πιο φασιστικών μεγάλων δυνάμεων. Το Ουράνιο Τόξο όχι μόνο δεν το έκανε αυτό αλλά πάντα διαχώρησε τη θέση του από όλες τις μορφές του μακεδονικού εθνικισμού, κάθε ιστορικής κατασκευής του που είναι πλαστή, κάθε αλυτρωτισμού, ακόμα και κάθε ανάμειξής του στα μειονοτικά ζητήματα. Η στάση αυτή του Ο.Τ. ήταν πάντα μια μεγάλη ενθάρρυνση για να συνεχίσουμε κι εμείς σαν διεθνιστές κομμουνιστές της ΟΑΚΚΕ με συνέπεια και ένταση τη δικιά μας πάλη ενάντια στον ελληνικό σοβινιστικό εθνικισμό, που βέβαια είναι απείρως πιο επικίνδυνος και βίαιος γιατί στις σημερινές συνθήκες είναι αυτός του έθνους που καταπιέζει σε αντίθεση με τον μακεδονικό εθνικισμό που είναι αυτός του έθνους που καταπιέζεται. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ την κοινή μας διακήρυξη με το Ο.Τ. και τους πιο δημοκρατικούς εκπροσώπους της τούρκικης μειονότητας στο Τέτοβο, η οποία διακήρυξη δίπλα στην καταγγελία της καταπάτησης των μειονοτικών δικαιωμάτων οπουδήποτε στα Βαλκάνια καταδικάζει και κάθε μεγαλοκρατική πολιτική αλλαγής συνόρων και επέμβασης στα εσωτερικά των κρατών απ' τα κράτη-μητέρες.

Μπορεί κανείς να αντιπαραβάλει αυτήν τη δημοκρατική στάση του Ο.Τ. με την ανταπόκριση που είχε αυτή η στάση μέσα στη χώρα μας και να αναρωτηθεί: Τι κέρδισε η μακεδονική μειονότητα με την εφαρμογή αυτής της πολιτικής;

Μήπως βρήκε κάποια ικανοποίηση έστω στοιχειώδη των δύο βασικών της πρακτικών αιτημάτων σήμερα από τις κρατικές αρχές, δηλαδή το δικαίωμα στην επίσημη διδασκαλία της γλώσσας της και το δικαίωμα επιστροφής των μακεδόνων πολιτικών προσφύγων που ήθελαν να δουν τα χώματα όπου έζησαν χωρίς να αρνηθούν ότι είναι τέτοιοι, δηλ. μακεδόνες πολιτικοί πρόσφυγες; Μα τι δικαιώματα να αποσπάσει κάποιος από ένα κράτος που δεν του αναγνωρίζει την ύπαρξη; Στην πραγματικότητα στη μακεδονική μειονότητα δεν δίνεται κανένα δικαίωμα, παρά μόνο το δικαίωμα της ανυπαρξίας.

Στην πραγματικότητα της ασκείται βία, που όμως εμφανίζεται σαν περιθωριακή και όχι σαν κεντρική βία. Αν δεν της ασκείται μια κεντρική, βάνουση και ωμή βία είναι γιατί το ελληνικό κράτος θέλει να βρίσκεται μέσα στην ΕΕ, και επειδή οι χώρες της ΕΕ είναι ακόμα δημοκρατικές πρέπει αυτό το κράτος να υποκρίνεται ότι είναι επίσης δημοκρατικό. Το ότι υποκρίνεται αποδεικνύεται απ' το ότι κάθε τόσο αμολάει τα ναζιστικά σκυλιά του να γαυγίζουν και να απειλούν το Ο.Τ. και τους φίλους του, ακόμα και να επελαύνουν με κράνη και στυλιάρια μέσα στις αίθουσες όπου κάνει τις συγκεντρώσεις του, όπως έγινε στην Αθήνα το (2009), ή και να δαγκώνουν ατιμώρητα όπως έκαναν όταν λεηλατούσαν και έκαιγαν τα γραφεία του Ουράνιου Τόξου το 1995 για να βρεθεί τελικά εκείνο στο

δικαστήριο κατηγορούμενο ότι προκάλεσε τους ναζιστές επειδή τόλμησε να γράψει το όνομά του στα μακεδονικά.

Αλλά όταν λέμε ότι το κράτος αμολάει τα ναζιστικά σκυλιά του δεν εννοούμε τόσο τον καθαυτό κρατικό μηχανισμό (τον δικαστικό και τον αστυνομικό) που δεν προστατεύει ποινικά τους εθνικά μακεδόνες. Εννοούμε κυρίως τα κοινοβουλευτικά πολιτικά κόμματα, όλα ανεξαιρέτα, που δεν λένε ποτέ ούτε μια λέξη καταδίκης γι αυτές τις επιθέσεις και ούτε καν τις αναφέρουν. Αυτό σημαίνει στην πράξη ότι τις κρύβουν όπως τις κρύβει συστηματικά και απόλυτα ο έντυπος και ο τηλεοπτικός τύπος που αυτά τα κόμματα ουσιαστικά ελέγχουν. Και τις κρύβουν και απ' τον ελληνικό και απ' τους ευρωπαϊκούς λαούς. Στην ουσία δηλαδή τα ελληνικά κοινοβουλευτικά κόμματα και ο τύπος επικροτούν αυτές τις επιθέσεις και τις ενθαρρύνουν, αφού κιόλας πριν βγάλουν έξω τα σκυλιά έχουν ρίξει πάνω απ' τη χώρα μια νύχτα ως προς την ενημέρωση της κοινής γνώμης για τους διωγμούς που δέχεται το Ουράνιο Τόξο. Και είναι φυσικό γιατί αυτά τα κόμματα έχουν φτιάξει στις μάζες την πεποίθηση ότι ειδικά η «ανύπαρκτη» μακεδονική μειονότητα είναι ένα εφεύρημα και όργανο τάχα του λεγόμενου αλυτρωτισμού των Σκοπίων. Ακόμα χειρότερα έχουν ρίξει στο λαό μας το δηλητήριο ότι και μόνη η ύπαρξη της μειονότητας σαν εθνικής μακεδονικής σημαίνει την άρνηση του τάχα μόνου γνήσιου μακεδονισμού, του μακεδονισμού του έλληνα, δηλαδή σημαίνει τάχα το φόνο της ψυχής του, την άρνηση τάχα του πολιτισμού του, την άρνηση του κύρους του, δηλαδή την απόλυτη ταπείνωσή του. Τα ναζιστικά σκυλιά που εξαπολύουν τα κοινοβουλευτικά κόμματα απλά εκπροσωπούν το συμπυκνωμένο μίσος που σύσσωμη η άρχουσα τάξη και τα μαζικά κόμμά της καλλιεργούν στο λαό ενάντια στο μακεδονικό έθνος και ειδικά ενάντια στη μακεδονική εθνική μειονότητα, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Στόχος τους είναι ένας: να εμποδίσουν τον απλό κόσμο της μειονότητας να συσπειρωθεί και να οργανωθεί σαν τέτοια μέσα απ' το Ουράνιο Τόξο.

Για να ξανάρθουμε λοιπόν στο αρχικό ερώτημά μας: Τι πέτυχε η μακεδονική εθνική μειονότητα μέσα από τη δημοκρατική γραμμή του Ο.Τ. που θέλει στην ουσία τη δημοκρατική ενότητα με τον ελληνικό λαό; Η πρώτη απάντηση φαίνεται να είναι ότι δεν πέτυχε τίποτα, καθώς δεν βρήκε καμιά υποστήριξη αλλά έχθρα, όχι μόνο από όλο το κράτος αλλά κι απ' αυτό που εμφανίζεται σαν αριστερά και μάλιστα συχνά και σαν διεθνιστική αριστερά.

Βέβαια, είναι αλήθεια ότι το Ο.Τ. έχει αναπτύξει τους δεσμούς της μειονότητας με κάποια δημοκρατικά ευρωπαϊκά πολιτικά ρεύματα που αντιπροσωπεύονται κεντρικά στο Ευρωκοινοβούλιο, πράγμα που αποτελεί μια άμυνα της μειονότητας στη διακομματικά υποκινημένη ιδεολογική, πολιτική και φυσική απειλή βίας και κοινωνικού εξοστρακισμού που αυτή δέχεται στη χώρα μας.

Ωστόσο, εμείς θέλουμε να καταθέσουμε ένα ακόμα επιχείρημα, που το θεωρούμε το πιο καθοριστικό για το πόσο καρποφόρα μπορεί να γίνει σε ένα όχι μακρινό μέλλον η δημοκρατική διεθνιστική γραμμή του Ουράνιου Τόξου. Είναι το επιχείρημα ότι με αυτήν την γραμμή δίνει στο βάθος τη δυνατότητα σε κάθε τίμιο δημοκρατικό άνθρωπο στην Ελλάδα, σε κάθε τίμιο αριστερό άνθρωπο να καταλάβει και να ξεμπλέξει απ' τα ψέματα που του λέει ο επίσημος πολιτικός κόσμος.

Ιδιαίτερα, αυτή η στάση του Ο.Τ. έχει φέρει ζυμώσεις μέσα στην καρδιά του ελληνικού αριστερού κινήματος, όπου εμφανίζονται όλο και περισσότεροι άνθρωποι να λένε: «Τι έγινε με τη μακεδονική εθνική μειονότητα; Η αριστερά πάντα την υποστήριζε. Η αριστερά έδωσε αίμα, έδωσε αίμα στο ΔΣΕ, έδωσε τα καλύτερα παλικάρια της που καταδικάστηκαν απ' τα στρατοδικεία γιατί είπαν ότι ήταν σωστή η πολιτική του κόμματος στο μακεδονικό, γιατί έδωσαν εμπιστοσύνη στους μακεδόνες και στις μάχες που αυτοί δώσανε για την απελευθέρωση και τη δημοκρατία σ' αυτή τη χώρα. Τι έγινε τώρα και ξαφνικά το λεγόμενο «Κ»ΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αναγνωρίζουν αυτούς τους ανθρώπους; Πώς βρέθηκαν όλοι αυτοί ξαφνικά να είναι δεμένοι με τους χειρότερους φασίστες, με τους απογόνους των ταγματασφαλιτών, με τη χειρότερη μοναρχοφασιστική δεξιά, με ότι χειρότερο έχει βγάλει

αυτή η χώρα από την άποψη και της δημοκρατίας και του πατριωτισμού;»

Πραγματικά λέμε εμείς είναι δυνατόν να διαδηλώνουν σήμερα έξω από δω ενάντια στο Ουράνιο Τόξο και να τρομοκρατούν τους απογόνους των μαχητών του Δημοκρατικού Στρατού αλλά και των μακεδόνων του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, ποιοι, οι συνεργάτες των καταχτητών και να μην υπάρχουν εδώ 10.000 έλληνες αριστεροί και δημοκρατικοί άνθρωποι να τους πούνε «έξω σκυλιά! πώς τολμάτε;» Δηλαδή είναι θέμα της αστυνομίας να λύσει αυτό το πολιτικό ζήτημα;

Είναι ακριβώς επειδή πρόδωσε τους μακεδόνες η θεωρούμενη ως καρδιά της ελληνικής δημοκρατικής αντίστασης ο λόγος που εμείς είμαστε εδώ. Είμαστε εδώ επειδή προδώσαν όλοι αυτοί ενώ εμείς ακολουθούμε την παλιά γραμμή, κι επειδή ακολουθούμε την παλιά κομμουνιστική διεθνιστική γραμμή δοκιμάζουμε την ίδια περίπου απομόνωση που δοκιμάζετε κι εσείς. Αλλά εσείς έχετε το ιστορικό πλεονέκτημα να μπορείτε να πείτε: «ζούμε εδώ πάντα σ' αυτά τα χώματα κι αλλιώς μας είχανε μεταχειριστεί οι προοδευτικοί και αριστεροί άνθρωποι. Τι συμβαίνει μ' εσάς απατεώνες;»

Δεν είναι εύκολο δηλαδή να αποδείξουμε ότι η δήθεν «αριστερά» αυτού του ψεύτικου ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ και των άλλων εξωκοινοβουλευτικών κολασούζων τους έχουν προδώσει τους εργάτες αλλά μπορούμε εύκολα να τους πούμε - και το λένε αυτό όλοι οι προοδευτικοί και επαναστάτες άνθρωποι που συζητάνε το ζήτημα της μακεδονικής μειονότητας και του Ο.Τ.-: Εσείς γιατί αλλάξατε θέση; Γιατί τολμάτε να μιλάτε για ΔΣΕ την ώρα που δεν αναγνωρίζετε ένα τεράστιο ποσοστό του ΔΣΕ το οποίο πέθανε για σας και για αυτή τη χώρα;

Τι τεράστια, τι ασύλληπτη προδοσία έρχεται τώρα στο φως, κι έρχεται στο φως επειδή εσείς εδώ τολμάτε να υπάρχουνε!

Θεωρώ με μεγάλη μου χαρά ότι είσατε πολλοί σ' αυτή την αίθουσα. Είναι σημαντικό ότι μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, σε μία χώρα που τώρα φτάνει ένα πελώριο μίσος μέσα στο λαό εναντίον σας, εσείς είσατε εδώ, συγκεκριμένοι άνθρωποι, απλοί εργαζόμενοι, αγρότες, μικροεπιχειρηματίες, φοιτητές, διανοούμενοι της μειονότητας, την ώρα που κατηγορείστε ότι εσείς είσατε η αιτία για την οποία υπάρχει ο αλυτρωτισμός των Σκοπίων. Όλη η επίθεση στη γειτονική χώρα συγκεντρώνεται στο γεγονός ότι υπάρχουνε εσείς. Αλλά εσείς είσατε ταυτόχρονα και η απόδειξη (ότι αυτή η επίθεση είναι άδικη), η ζωντανή απόδειξη με το θάρρος σας και την επιμονή σας όλα αυτά τα χρόνια, με το να περιφρονείτε όλο αυτό το μίσος που συσσωρεύεται σαν μια μπαρουταποθήκη μέσα σ' αυτό το λαό και να υποστηρίζετε το δικίο σας κόντρα στους πάντες. Αυτό κάνει εντύπωση. Δεν είναι χωρίς σημασία. Καταγράφεται σας πληροφορώ, και μπορούμε κι εμείς να πούμε: Ναι, είναι αυτοί εκεί. Είναι το αποτύπωμα, είναι το αποτύπωμα του φόνου που έχει διαπράξει η λεγόμενη «αριστερά» απέναντι σ' αυτό τον πληθυσμό.

Γιατί αν υπήρχε ένα κομμουνιστικό κόμμα ισχυρό, (κι εμείς ένα τέτοιο θέλουμε να φτιάξουμε και θα το φτιάξουμε τελικά), θα ανάγκαζε όλους τους απατεώνες της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού να πουν: μας συγχωρείτε, δεν εννοούσαμε αυτό. Τι εννοούσατε βρε; Τι εννοούσατε; Μιλάτε κι αφήνετε εδώ έναν μειονοτικό έλληνα της Αλβανίας να κυκλοφορεί με το καλάσνικοφ και τον ονομάζετε ήρωα, και δεν αναγνωρίζετε υποκριτές ότι υπάρχουν άνθρωποι εδώ σε αυτή τη χώρα που δεν έχουν κάνει την παραμικρή κίνηση πρόκλησης όλα αυτά τα χρόνια.

Αν υπήρχε μια τέτοια δυνατή αριστερά καιμίλαγε, αν εδώ οργάνωνε μια υποστήριξη θα φεύγανε οι θρασυδελιοί ναζιστάκηδες, οι απόγονοι των ταγματασφαλιτών. Αυτό είναι το μυστικό. Όλη η χώρα θα άλλαζε. Και θα αλλάξει. Αν αυτοί συνεχίσουν την ίδια πολιτική στο τέλος θα εκτεθούν αφάνταστα. Γιατί οι ίδιοι που σας καταπιέζουν, δηλ. οι ναζήδες, έχουν αρχίσει να αποθρασύνονται σε όλη την Ελλάδα. Μένω στον Πειραιά αυτή την εποχή και

ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗ ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΦΤΗΝΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ

Ή αλλιώς ένας λαός και άνεργος και χωρίς φάρμακα

Το πρωτοφανές σαμποτάζ δεκαετιών στη βιομηχανία της χώρας μας που μέσα στην κρίση συνεχίζεται με μεγαλύτερη ένταση, έχει σαν αποτέλεσμα την απέραντη και όλο πιο ορμητική αποβιομηχανισή της, την τεράστια ανεργία που τη συνοδεύει και την εκτεταμένη φτωχοποίηση του λαού. Αντίθετα με το ό,τι λένε οι αρχισαμποταριστές των ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ και οι κάθε λογής ρωσόδουλοι σοβινοφασίστες δεν είναι τα μνημόνια αλλά αυτό το σαμποτάζ που έφερε τη χρεοκοπία της χώρας οπότε και τα μνημόνια.

Ο μηχανισμός της χρεωκοπίας ήταν ο εξής: Λόγω της ουσιαστικής αποβιομηχανισής και της γενικότερης υποβάθμισης κάθε παραγωγικού κλάδου η χώρα έκανε τεράστιες εισαγωγές με δανειακά κεφάλαια και ελάχιστες εξαγωγές με την αδύνατη βιομηχανία της, πράγμα που είχε σαν αποτέλεσμα το καταστροφικά αρνητικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών να συνοδεύεται μοιραία και από ένα πελώριο δημόσιο έλλειμμα. Με πρόσχημα τις μνημονιακές της υποχρεώσεις η φαιο-«κόκκινη» κυβέρνηση του Σύριζα ξεπουλά σήμερα για ένα κομμάτι ψωμί τη χώρα στο ρωσοκινέζικο άξονα και τους δυτικούς μονοπωλιστές συμμάχους του, αντί να προωθή τις παραγωγικές επενδύσεις ώστε να αυξηθεί το ΑΕΠ, να μειωθεί η ανεργία και να σταματήσει η προελαύνουσα φτωχοποίηση του λαού. Το κυβερνητικό σαμποτάζ το υποστηρίζει η ηγεσία όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων, καθώς καμιά από αυτές δεν το καταγγέλει.

Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία είναι και αυτή ένας κλάδος που δέχτηκε πολλά σαμποταριστικά χτυπήματα τις προηγούμενες δεκαετίες, ιδιαίτερα από τις κυ-

βερνήσεις του Α. Παπανδρέου, και αποδυναμώθηκε στην κρίση αλλά επέζησε σε αντίθεση με άλλους κλάδους, κυρίως χάρη στο ψηλό τεχνολογικό του επίπεδο. Όμως τώρα τελευταία αρχίζει να δέχεται μεγάλα χτυπήματα από την κυβέρνηση των αρχισαμποταριστών ακριβώς εξαιτίας αυτής της επιβίωσης. Οι σαμποταριστές επικαλούνται το γεγονός ότι ο λαός έχει πολύ φτωχύνει από την κρίση και μειώνουν τις τιμές όχι όλων των φαρμάκων, αλλά κυρίως εκείνων που παράγονται στην Ελλάδα, μέχρι του σημείου να κάνουν ασύμφορη την παραγωγή τους, και έτσι να οδηγούν τις φαρμακοβιομηχανίες σε ζημιές ή στο να μην παράγουν πια αυτά τα φάρμακα για το εσωτερικό της χώρας. Αντί δηλαδή να αυξήσουν τα εισοδήματα του εργαζόμενου λαού σταματώντας την πελώρια ανεργία, δηλαδή επιτρέποντας να γίνονται μεγάλες νέες παραγωγικές επενδύσεις αντί να τις ματαιώνουν με οικονομικά, γραφειοκρατικά, δικαστικά ή ακόμα θρασύτερα με ταξικά προσχήματα, αναθέτουν το καθήκον στις βιομηχανίες από να μετατραπούν καπιταλιστικές επιχειρήσεις σε σοσιαλιστικές όλου του λαού πουλώντας χωρίς κέρδος για λίγους μήνες πριν

διακόψουν την παραγωγή των συγκεκριμένων φαρμάκων τουλάχιστον για το εσωτερικό της χώρας.

Σύμφωνα με τις οργανώσεις των φαρμακοβιομηχανιών που τα στοιχεία τους δεν είδαμε πουθενά να αμφισβητούνται «Ο κλάδος της φαρμακοβιομηχανίας είναι κατ'εξοχήν δυναμικός κλάδος, η δεύτερη εξαγωγική δύναμη της χώρας με 11.000 εργαζόμενους» (<https://www.farmakeutikoskosmos.gr/12-02-2018>), και «μέσα σε 8 χρόνια, η φαρμακοβιομηχανία απώλεσε 23,52% των θέσεων της, ενώ οι φαρμακαποθήκες παρουσίασαν μείωση κατά 6,62%» (<https://www.eefam.gr/24-10-2017>).

Η αξία των πωλήσεων των φαρμάκων στην Ελλάδα από 8,2 δις ευρώ το 2009 έπεσε στα 5,2 δις ευρώ το 2016, σύμφωνα με τα στοιχεία του IOBE (http://iobe.gr/docs/research/RES_05_A_27022018_REP_GR.PDF). Αυτή η τεράστια πτώση της αξίας της πώλησης φαρμάκων στη χώρα, σημαίνει ότι η φαρμακοβιομηχανία επιβιώνει από τις εξαγωγές της.

Οι Μηχανισμοί Rebate και Clawback

Ο βασικός τρόπος ή μάλλον το άλλοθι με το οποίο διεξάγεται το σαμποτάρισμα της βιομηχανίας φαρμάκων είναι οι γνωστοί μηχανισμοί Rebate και Clawback που λειτουργούν καλά σε πολλές άλλες χώρες, αλλά στην Ελλάδα

έχουν μετατραπεί σε εργαλεία σαμποτάζ. Αυτοί οι μηχανισμοί εγκαινιάστηκαν διεθνώς γιατί η παροχή υπηρεσιών υγείας που στις περισσότερες χώρες είναι στα χέρια του κράτους έρχεται σε σύγκρουση με τις γενικά πολύ ψηλές τιμές που ορίζουν οι αυτές τα φαρμακευτικά μονοπώλια. Έτσι τα κράτη για να μην ανατιναχτούν οι προϋπολογισμοί τους από τις φαρμακοβιομηχανίες ζήτησαν από αυτές να τους επιστρέφουν ένα μέρος από τα υπερκέρδη τους ή έμμεσα να ρίχνουν τις τιμές τους με τη μορφή του Claw back.

Σύμφωνα με αυτό οι φαρμακευτικές εταιρείες χρεώνονται στην περίπτωση της υπέρβασης ενός ορίου στον κρατικό προϋπολογισμό για τη φαρμακευτική δαπάνη και επιστρέφουν στο κράτος το παραπάνω ποσό (1). Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις πήραν διάφορα τέτοια μέτρα όπως τέτοια ζήτησε και η Τρόικα από τις ελληνικές κυβερνήσεις στα πλαίσια του πρώτου μνημονίου για να συγκρατηθούν τα ελλείματα του προϋπολογισμού. Τα ποσοστά επιστροφών δεν είναι τα ίδια σε όλες τις χώρες και γενικά είναι πολύ μικρότερα από ότι στην Ελλάδα. Μια αιτία ήταν ότι πράγματι υπήρχε ως πριν την κρίση ένα δυσανάλογο ψηλό ελληνικό κρατικό κόστος για φάρμακα. Αυτό είχε να κάνει σε μεγάλο βαθμό με το ότι οι γιατροί και στη δημόσια και στην ιδιωτική υγεία παίρναν από τις μεγάλες φαρμακοβιομηχανίες δώρα σε είδος και σε

χρήμα, για να συνταγογραφούν πολλά φάρμακα ακόμα και αχρηστά. Αυτό το σύστημα άνοιξε ιδιαίτερα στην Ελλάδα επειδή εδώ είναι ιστορικά κατοχυρωμένη η κρατική διαφθορά η οποία τα τελευταία χρόνια πριν την κρίση είχε φτάσει σε πελώρια ύψη με την ενθάρρυνση και προστασία του σοσιαλφασισμού.

Ένα δεύτερο μέτρο περιορισμού των δαπανών υγείας είναι το rebate. Το rebate εφαρμόστηκε με το άρθρο 100 του Ν. 4172/2013 και αφορά την «καθιέρωση ποσοστού επί των οφειλών του ΕΟΠΥΥ για νοσηλεία, διαγνωστικές εξετάσεις και φυσικοθεραπείες των ασφαλισμένων του προς τους συμβεβλημένους με τον ΕΟΠΥΥ ιδιώτες παρόχους των ως άνω υπηρεσιών υγείας, υπέρ του Οργανισμού ως έκπτωση» κάθε μήνα.

Τα ποσοστά επιστροφών είναι χαμηλά σε όλες σχεδόν τις χώρες της ΕΕ αλλά εδώ είναι τεράστια. Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι με το clawback. Αυτό συμβαίνει γιατί αυτός ο μηχανισμός έχει το βασικό μειονέκτημα ότι εάν ο κρατικός προϋπολογισμός είναι πολύ χαμηλός όσον αφορά τις πραγματικές ανάγκες υγειονομικής περίθαλψης τότε η βιομηχανία φαρμάκου πληρώνει υπερβολικά ποσά μέσω του θεσμού για την εξυπηρέτηση των πραγματικών αναγκών υγειονομικής περίθαλψης και αυτό ακριβώς συμβαίνει στην Ελλάδα.

ΣΤΗ ΜΟΡΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΤΟ ΚΤΗΝΩΔΕΣ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Συνέχεια από τη σελ. 3

τη θέση του στη Βουλή, αν όχι στην τρίτη, πάντως αμετακίνητα στην τέταρτη θέση, αλλά αύριο σε πολύ καλύτερη αν οι δημοκράτες συνεχίσουν να ακούν τα νέα από την τηλεόραση αντι να τα δημιουργούν

Ακόμα πιο πειστικό κάνει αυτό το λόγο ο κυνισμός των κυβερνητικών στελεχών.

Φαίνεται σχεδόν απίστευτο και όμως είναι αληθινό ότι μέσα στον ορμαγδό των καταγγελιών των διεθνών οργανισμών, των διεθνών και εσωτερικών ΜΜΕ, των καταγραφών των τηλεοπτικών καμερών μπορεί ο υπουργός Μετανάστευσης Βίτσας, να δηλώνει ότι η Μόρια ούτε λίγο, ούτε πολύ είναι μια απέραντη και χαρούμενη παιδική χαρά.

Είπε ο Βίτσας στις 2 Νοεμβρίου

σε απάντηση σε ερώτηση του βουλευτή της ΔΗΣΥ Παπαθεοδώρου: «Επιμένετε στην επικοινωνιακή λέξη “κολαστήριο” της Μόριας. Αν πήγατε εκεί δεν έχετε αντιμετωπίσει την πραγματικότητα, αλλιώς δεν θα μιλάγατε για κολαστήριο για ένα χώρο που είναι όλοι εμβολιασμένοι, που προσφέρονται στα παιδιά υπηρεσίες εκπαίδευσης και έχει σχολή εκμάθησης μουσικών οργάνων»!!!

Με τέτοια ψέμματα που λέγονται δημόσια στη Βουλή αποκρύβεται από το λαό ο συστηματικός βασανισμός και η εξαθλίωση αυτών των ταλαιπωρημένων από πολέμους και κακουχίες ανθρώπων και εμφανίζονται σαν καλεσμένοι σε σαλόνι που παίρνουν την μπουκιά από το παιδί της οικογένειας. Είναι ταυτόχρονα εντελώς αποκρουστική η γκαϊμπελιστική πρακτική των αδιάστακτων και κυνικών

αυτών ψεμμάτων που κρύβουν το έγκλημα και προσβάλλουν και περιφρονούν τα θύματα, μία πρακτική που ακολουθήθηκε και στο Μάτι. Είναι δύσκολο κάτω από αυτές τις συνθήκες να μην έρχονται στο μυαλό οι ιστορικές αναφορές για τα «ντοκιμαντέρ» της χιτλερικής Γερμανίας για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που εμφανίζονταν σαν τόποι αναψυχής και χαλάρωσης.

Βλέποντας πως συμπεριφέρεται η σοσιαλφασιστική εξουσία στη Μόρια αλλά και πόσο υποτονικά αντιμετωπίζεται αυτή η κτηνωδία κατά ανθρώπινων ζώων από τις ηγεσίες των κοινοβουλευτικών κομμάτων, των ιδίων που επιμένουν να έχουν νόμιμη τη δολοφονική ναζιστική συμμορία, μπορεί να έχει μία μικρογραφία της κτηνωδίας που ετοιμάζει το καθεστώς αυτό για τον ελληνικό λαό αν επιβάλλει την πουτινική δικτατορία του.

Χαιρετισμός στο 3ο συνέδριο του Ουράνιου Τόξου

Συνέχεια από τη σελ. 5

βλέπω πώς τρομοκρατούν το λαό εκεί κάτω στο Πέραμα και πως αρχίζουν οι νεολαίοι να λένε: «Τι γίνεται μ' αυτούς εδώ; Για να βρεις δουλειά πρέπει να τα χεις καλά μαζί τους. Πού είναι η αριστερά;» Αυτή η αριστερά χαριεντίζεται μαζί τους γιατί είναι κι αυτή εναντίον της Ευρώπης.

Έτσι γίνονται ζυμώσεις, γίνεται συζήτηση. Όταν λοιπόν αυτοί έρχονται εδώ να σας εμποδίσουν αυτό είναι εξαιρετικά τιμητικό για σας και ανοίγουν έτσι και πολλά μάτια. Και τους αφήνουν να σας απειλούν, να μην αφήνουν τον κόσμο να σας πλησιάζει, να τρέμει η νοικοκυρά παρακάτω γιατί αισθάνεται ότι ζει στο πώμα ενός ηφαιστείου.

Αν αυτή η ψευτοαριστερά διέπραξε μια προδοσία εμείς είμαστε αποφασισμένοι αυτό να μη γίνει ποτέ από τους

πραγματικούς διεθμιστές και αριστερούς σε αυτή τη χώρα. Αν θέλουν αυτοί να σας πνίξουν με το μίσος που οργανώνουν, τότε ας πνίξουν κι εμάς μαζί. Εμείς δεν πρόκειται να σας εγκαταλείψουμε. Τέτοια προδοσία δε θα κάνουμε και, πιστέψτε με, αν συνεχίσετε στην ίδια ψυχραιμία, ήρεμη, αποφασισμένη, δημοκρατική ταχτική θα ξαναβρούν οι αριστεροί και δημοκρατικοί άνθρωποι το δρόμο τους προς εσάς. Γιατί αυτό το δρόμο τους τον κλείνουν τα μεγαλύτερα κατακάθια της χώρας, οι μεγαλύτεροι ψεύτες, απατεώνες και υποκριτές. Γι' αυτό θα σας ξαναβρούν, αρκεί να μείνετε στη θέση σας. Αρκεί να μη μετακινήθετε όπως τα βουνά.

Αυτά ήθελα να σας πω.

Σας ευχαριστώ που μας καλέσατε και μας δώσατε τη δυνατότητα να μιλήσουμε. Εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες του συνεδρίου σας.

(1): Όταν το χρηματικό όριο που έχει οριστεί για τον ΕΟΠΥΥ και τα δημόσια νοσοκομεία ξεπερνιέται (με βάση το ύψος των ιατρικών συνταγών για τα αποζημιούμενα σκευάσματα), η επιπλέον δαπάνη καλύπτεται από τις φαρμακευτικές και παρακρατείται από τις πληρωμές τους μέσω του μηχανισμού του clawback (μηχανισμός αυτόματων επιστροφών). Την ίδια στιγμή οι επιχειρήσεις του φαρμάκου υποχρεώνονται σε αναγκαστικές εκπτώσεις (rebate) στα σκευάσματα που κυκλοφορούν στην ελληνική αγορά και είναι στη λίστα αποζημίωσης.

Τι Γίνεται Στην Ελλάδα

Τα μέτρα αυτά άρχισαν να εφαρμόζονται στη χώρα μας από το 2013 όμως τα πιο μεγάλα προβλήματα εμφανίστηκαν με την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση το 2015 καθώς οι φαρμακευτικές δαπάνες του κράτους έχουν καθηλωθεί στο 1,945 δις ευρώ από το 2014 και είναι επίσης στο ίδιο ύψος και το 2018, ενώ η κατανομή των φαρμάκων μεγάλωσε κατά πολύ. Το υπουργείο Υγείας «παρά τους «κόφτες» που έχει επιβάλλει στις ιατρικές συνταγές, δεν έχει καταφέρει ακόμη να περιορίσει, αλλά ούτε και να ελέγξει τον όγκο της συνταγογράφησης από τους γιατρούς, που θεωρούνται η «πηγή» της υπέρβασης. Τα στοιχεία δείχνουν πως ο μέσος όρος των συνταγών για φάρμακα από τους γιατρούς ξεπερνά μηνιαίως τα 6,5 εκατ., όταν το 2010 σύμφωνα με πληροφορίες γράφονταν κατά μέσο όρο περίπου 4,5 εκατ. συνταγές το μήνα» (www.capital.gr/09-02-2018).

Η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης για φάρμακα μετά το 2012 είχε σαν αποτέλεσμα την περίοδο 2012 μέχρι και σήμερα τη μετακίνηση της στη βιομηχανία φαρμάκου, με τους οριζόντιους μηχανισμούς υποχρεωτικών επιστροφών και εκπτώσεων (rebate και clawback) να φθάνουν στα 1,2 διςεκ. ευρώ (συμμετοχή βιομηχανίας στη συνολική φαρμακευτική δαπάνη) για το 2017 και στο ίδιο σχεδόν ύψος υπολογίζεται και το 2018 έχοντας σχεδόν διπλασιαστεί σε σχέση με το 2015 (στοιχεία IOBE)

Στον παρακάτω πίνακα φαίνεται η ποσοστιαία συμμετοχή της βιομηχανίας στη δαπάνη του φαρμάκου ανά κατηγορία.

	ΕΞΩΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗ ΔΑΠΑΝΗ			ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗ ΔΑΠΑΝΗ		
	Δημόσιο	Συμμετοχή βιομηχανίας rebate και clawback	Συμμετοχή ασθενών	Δημόσιο	Συμμετοχή βιομηχανίας rebate και clawback	Συμμετοχή ασθενών
2017	52%	24%	23%	64%	36%	0%
2012	77%	7%	16%	69%	31%	0%

Θα πρέπει να σημειώσουμε πως «το νοσοκομειακό clawback είναι μία ελληνική πατέντα, δεν υφίσταται πουθενά στην Ευρώπη» (www.capital.gr/31-10-2018”).

Αυτή η μετακίνηση ενός τόσο μεγάλου κόστους της φαρμακευτικής δαπάνης στη βιομηχανία δημιουργεί σοβαρά προβλήματα επιβίωσης της. Σύμφωνα με τον πρόεδρο της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας «η άμεση και έμμεση φορολογία των φαρμακευτικών παραγωγικών επιχειρήσεων φτάνει στο 70% του τζίρου τους, ενώ τουλάχιστον 600 κωδικοί παλιών οικονομικών ελληνικών φαρμάκων, με τιμές κάτω των 5 ευρώ, αναμένεται να έχουν σοβαρό πρόβλημα βιωσιμότητας στο αμέσως προσεχές διάστημα λόγω των δυσβάστακτων υποχρεωτικών επιστροφών» (www.capital.gr, 31-10-2018). Και συνεχίζουν οι εκπρόσωποι της ΠΕΦ στην ίδια συνέντευξη τύπου «Εμείς θα επιμείνουμε στη θέση μας: αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης κατά 400-500 εκατ. ευρώ (νοσοκομειακό και εξωνοσοκομειακό φάρμακο) και μέχρι να φτάσουμε σε αυτό το επίπεδο, τρεις κλειστούς προϋπολογισμούς. Δεν είναι ειδικό καθεστώς προστασίας των ελληνικών επιχειρήσεων, είναι δίκαιη κατανομή των βαρών... Τα μνημόνια είχαν 2 στόχους: Την μείωση της δαπάνης στο 1,945 δις ευρώ και την αύξηση του ποσοστού των γενοσήμων στο 50% της αγοράς. Κανένας δεν ασχολήθηκε ποτέ με την (χαμηλή) διείσδυση των γενοσήμων» (στο ίδιο).

Τι σημαίνουν αυτά; «Η τελευταία ανατιμολόγηση φαρμάκων του Μαΐου, έφερε στην επιφάνεια μία υποβόσκουσα αντιπαράθεση μεταξύ ελλη-

κών και πολυεθνικών εταιρειών» (www.newsbomb.gr, 14-06-2019). Εδώ αναφέρεται στις πολυεθνικές για τα φάρμακα που

τερη τιμή. Με τον τρόπο αυτό θα επιβαρυνθεί ακόμη περισσότερο ο προϋπολογισμός του ΕΟΠΥΥ στο όνομα του εξορθολογισμού.

παράγουν στην Ελλάδα γιατί για αυτά που έρχονται απέξω δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Το ζήτημα είναι να σαμπτοταριστεί η ελληνική παραγωγή όχι τα φαρμακευτικά μονοπώλια γενικά. Η αποκάλυψη της αλήθειας ότι η κυβέρνηση Συριζα δεν νοιάζεται ούτε καν για τη φθηνότητα των φαρμάκων αλλά για το χτύπημα της φαρμακοβιομηχανίας ξένης η ντόπιας που λειτουργεί στην Ελλάδα βρίσκεται στα γενόσημα.

Σύμφωνα με την ΠΕΦ «οι νέες μειώσεις τιμών εστιάζονται μολυσματικά για μία ακόμα φορά στα γενόσημα και τα φθηνά φάρμακα... Και αυτό, παρά τη μικρή συμμετοχή τους στη δαπάνη και παρά το γεγονός ότι έχουν ήδη υποστεί τεράστιες, εξοντωτικές μειώσεις τα τελευταία χρόνια. Παρά όμως τις μειώσεις αυτές, ο όγκος των γενοσήμων σήμερα παραμένει καθηλωμένος στο 22-23%, το χαμηλότερο ποσοστό στην Ευρώπη» (στο ίδιο). Είναι χαρακτηριστικό ότι φάρμακα με τιμή μεγαλύτερη των 50 ευρώ μειώνονται 2-3%, ενώ το 70% των οικονομικών φαρμάκων, που έχουν τιμές κάτω των 6 ευρώ, να δέχεται νέες τεράστιες μειώσεις που φθάνουν στο -80%. Σύμφωνα με τα στοιχεία που παραθέτουν οι φαρμακοποιοί (Πανελληνίους Φαρμακευτικός Σύλλογος), για άλλη μια φορά μειώνονται οι τιμές πολλών φαρμάκων με χονδρική τιμή 1,5 ευρώ, 1,39 ευρώ, 1,41 ευρώ και 1,01 ευρώ, σε ποσοστό μέχρι και 92,81%!

Το τελικό αποτέλεσμα αυτής της συνεχιζόμενης πολιτικής θα είναι να αποσυρθούν από την αγορά παλιά και καταξιωμένα στην υγειονομική κοινότητα φάρμακα και θα μπουν νέα, σε πολύ μεγαλύ-

Παράλληλα η φαρμακευτική δαπάνη θα αυξηθεί λόγω αναγκαστικής εισαγωγής σκευασμάτων σε πολύ υψηλότερη τιμή.

Η άμεση επίπτωση αυτής της πολιτικής θα είναι η απόσυρση των φθηνών και των γενόσημων φαρμάκων-με κόστος μικρότερο των 6 ευρώ- από την αγορά και η αντικατάστασή τους από άλλα ακριβότερα. Φυσικά το παραπάνω κόστος το πληρώνει ο λαός σαν καταναλωτής φαρμάκων και σαν εργαζόμενος στην βιομηχανία πατραγωγής φαρμάκων. Όπως επισημαίνει η ΠΕΦ «η ατελέσφορη διαδικασία των συνεχών ανατιμολογήσεων «καταστρέφει τα ελληνικά φάρμακα, χωρίς κανένα όφελος σε όρους εξοικονομήσεων και λειτουργεί μονίμως και καταχρηστικά υπέρ των συμφερόντων των μεγαλοεισαγωγέων... Η αδόκιμη χρήση του μέσου όρου τιμών χαμηλότερων τιμών της Ευρώπης για την τιμολόγηση των φαρμάκων εκτός πατέντας και των γενοσήμων συνεπάγεται την «εισαγωγή» στη ελληνική αγορά, ισοπεδωτικών τιμών από φάρμακα που κυκλοφορούν σε τεράστιους όγκους, σε μεγάλες αγορές, στις οποίες δεν υπάρχουν οι εξωφρενικές υποχρεωτικές επιστροφές που εφαρμόζονται στην Ελλάδα» (στο ίδιο). Η υπογράμμιση δικιά μας

Οι σοσιαλφασίστες δηλαδή χρησιμοποιούν ένα μέτρο που εφαρμόζεται παντού στην Ευρώπη, για να καταστρέψουν αποκλειστικά και μόνο τη ντόπια φαρμακοβιομηχανία! Ο ΣΥΡΙΖΑ μειώνει δηλαδή με μανία την τιμή των φθηνών φαρμάκων, ιδιαίτερα των γενοσήμων, που κυρίως αυτά παράγονται στην Ελλάδα για να καταστρέψει την ελληνική

φαρμακοβιομηχανία και μετά να αντικαταστήσει αυτά τα φάρμακα που κατέργησαν με άλλο πιο ακριβά, γεννόσημα ή πρωτότυπα, που θα έρχονται απ' έξω. Δηλαδή αρχικά στο όνομα του φθηνού φαρμάκου για το λαό θα αποσυρθούν τα φθηνά φάρμακα και μετά θα έρθουν τα ακριβά φάρμακα για το λαό που με τέτοιες μεθοδεύσεις θα είναι πιο άνεργος και πιο φτωχός από ποτέ. Αυτό είναι το ταξικά «μεροληπτικό υπέρ του λαού» πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ όπως το εξήγγειλε προχθές ο Τσακαλώτος.

Σύμφωνα επίσης με τους ειδικούς «το μοντέλο τιμολόγησης δεν μπορεί πλέον να φέρει άλλη εξοικονόμηση και το μόνο που κάνει είναι να διαιωνίζει τις στρεβλώσεις, **με αποτέλεσμα την απόσυρση 240 καταξιωμένων φαρμάκων από την αγορά την τελευταία διετία.** Δημιουργεί, επίσης, σημαντικούς κινδύνους επάρκειας και αύξηση των επανεξαγωγών εισαγόμενων φαρμάκων, με αποτέλεσμα το συχνό φαινόμενο των ελλείψεων στα φαρμακεία. Σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΟΦ), στα τέλη Οκτωβρίου έλειπαν από τα φαρμακεία 97 φάρμακα, εκ των οποίων τα 22 ήταν νοσοκομειακά, τα 9 εμβόλια και τα 15 φάρμακα αρμοδιότητας του Ινστιτούτου Φαρμακευτικής Έρευνας και Τεχνολογίας (ΙΦΕΤ).

Αυτά τα μέτρα του σοσιαλφασισμού σημαίνουν μόνο καταστροφή της υγείας του λαού και της παραγωγικής βάσης της χώρας.

Τα clawback και τα rebate πρέπει να μείνουν αλλά να είναι τέτοια που να κόβουν τα υπερκέρδη των φαρμακοβιομηχανιών και όχι να διώχνουν τα φθηνά φάρμακα από την αγορά για να σβήνει ο λαός που δεν μπορεί να αγοράζει τα ακριβότερα ούτε να καταστρέφονται ολόκληροι βιομηχανικοί κλάδοι. Η ζωή η ίδια αποκαλύπτει που εκμεταλλεύονται οι καπιταλιστές φαρμακοβιομήχανοι τους αρρώστους και πιο άλλοι καπιταλιστές, ακόμα χειρότεροι από αυτούς βάζουν μπροστά την υγεία ενός λαού για να καταλάβουν και να ερημώσουν μια χώρα για να στήσουν πάνω στα πτώματα των βασανισμένων κατοίκων της τη νεοαξιοκρατική τους σημαία.

ΤΟ 3ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ «ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ»

Συνέχεια από τη σελ. 4

σιστικό σε αυτή τη χώρα να εμπόδιστεί να συσπειρωθεί σε ένα ενιαίο αντιφασιστικό και δημοκρατικό μέτωπο. Στόχος δηλαδή αυτών των ρευμάτων είναι με όπλο έναν γενικό αντικαπιταλισμό να εμπόδισουν την προοδευτική, ιδιαίτερα την αριστερή, διεθνιστική νεολαία να έρθει σε οποιαδήποτε σύγκρουση με το κύριο παγκόσμιο κέντρο του φασισμού σήμερα, το ρωσοκινεζικό κρατικομονοπωλιακό νεοχιτλερικό άξονα και τους ντόπιους συνεργάτες του, οι οποίοι πολιτικά και οικονομικά κυριαρχούν σήμερα στη χώρα. Η πολιτική απομόνωση της πιο καταπιεσμένης, της πιο δημοκρατικής, φιλοευρωπαϊκής και με περισσό-

τερες αριστερές και μάλιστα επαναστατικές εμπειρίες εθνικής μειονότητας είναι το πιο χτυπητό ταξικό και πολιτικό έγκλημα αυτών των πολιτικών ρευμάτων. Γιατί αυτά ολοκληρώνουν, σαν τελικές σκούπες, το σχέδιο της μαζικής καθεστωτικής δήθεν αριστεράς να μένει εντελώς μόνος του ο πιο συνειδητός πυρήνας μιας εθνικής μειονότητας να αντιμετωπίσει τη φασιστική γραμμή του πολιτικού κόσμου απέναντι του, τις επελάσεις και προβοκάτσιες των ναζιστών και τελικά χάρη σε αυτούς τους τελευταίους τον αστυνομικό αποκλεισμό και εκφοβισμό. Οι πραγματικοί έλληνες αριστεροί και δημοκράτες έχουν το δικαίωμα να απευθύνουν οποιαδήποτε κριτική στο ΟΤ και την πολιτι-

κή που ακολουθεί η μακεδονική εθνική μειονότητα, αλλά μόνο αφού την προστατέψουν απέναντι στους φασίστες και τους σοβινιστές κάθε είδους.

Η υποστήριξη στις εθνικές μειονότητες, ιδιαίτερα στη μακεδονική που δέχεται τη μεγαλύτερη πίεση από την ελληνική αντίδραση είναι η λυδία λίθος του διεθνισμού σήμερα στην Ελλάδα, αλλά και μια σημαντική αφετηρία για τη διεθνιστική, οπότε πραγματικά δημοκρατική ενότητα του λαού μας. Γιατί οι ίδιες φασιστικές δυνάμεις που σήμερα απειλούν με τη βία τη μακεδονική εθνική μειονότητα είναι οι ίδιες που απειλούν με βία και την πλειοψηφία του ελληνικού λαού και αυτά τα ναζιστικά τέρατα που λειτουρ-

γούν έχοντας στην ουσία πίσω τους όλο τον ελληνικό πολιτικό κόσμο θα βρουν αντίσταση από αυτήν την πλειοψηφία, κυρίως από την καρδιά της που είναι η αριστερά, ενώ ειδικά το ζήτημα της άρνησης ύπαρξης της μακεδονικής εθνικής μειονότητας είναι ήδη ένα ζήτημα μεγάλου προβληματισμού μέσα στην αριστερά. Έτσι ο ίδιος εχθρός που σήμερα απειλεί με τη μεγαλύτερη βία τους εθνικά μακεδόνες θα είναι αυτός που θα οδηγήσει τον ελληνικό λαό, και σε πρώτη φάση την αριστερά του, σε ενότητα με τους εθνικά μακεδόνες, ιδιαίτερα αν αυτοί συνεχίσουν στη δημοκρατική και ειρηνόφιλη γραμμή τους.

Γι αυτό το λόγο η ΟΑΚΚΕ στέ-

κεται αποφασιστικά και πιο έντονα από ποτέ στο πλευρό της μακεδονικής εθνικής μειονότητας και του Ουράνιου Τόξου. Ήταν για αυτό μια μεγάλη ικανοποίηση για μας που είδαμε σε αυτό το συνέδριο πως το κυρίαρχο πνεύμα του παραμένει δημοκρατικό και αγωνιστικό με αυτή την ηρεμία που χαρακτηρίζει τους παρατεταμένους, μοναχικούς και αντίξοους αγώνες, ενώ παράλληλα κυριάρχησε σε αυτό η ενότητα. Δημοσιεύουμε παραπάνω το χειρτίσιμο του συντρόφου μας Ηλία Ζαφειρόπουλου που έγινε δεκτός με θερμό χειροκρότημα από τους συνέδρους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ: ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΙ ΗΤΤΑ ΤΗΣ ΚΛΙΚΑΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ-ΤΣΙΠΡΑ

Τι κρύβεται πίσω από το ζήτημα της από-κρατικο-υπαλληλοποίησης των κληρικών

Οι χειρισμοί της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στο ζήτημα των σχέσεων κράτους-εκκλησίας μόνο επιφανειακά θα μπορούσαν να περάσουν σαν μια προσπάθεια εκδημοκρατισμού του πολιτικού συστήματος. Η κάλπικη φύση αυτού του «εκδημοκρατισμού» φανερώνεται στη συμφωνία Τσίπρα-Ιερώνυμου που αφορά κυρίως τη μισθοδοσία των παπάδων, αλλά χαρακτηριστικά και στην κοινή διαχείριση της εκκλησιαστικής περιουσίας από εκκλησία και κράτος

Μόνο στην προτεινόμενη συνταγματική αναθεώρηση προβλέπεται μια επίφαση διαχωρισμού κράτους-εκκλησίας με τη μεσοβέζικη απλή αναγγελία της «θρησκευτικής ουδετερότητας» του κράτους - που δεν διαφέρει και σε τίποτα από μια κούφια και συμβατική αναγγελία της ανεξίτηρσκείας - την ώρα που θα συνεχίζεται να γίνεται ρητή αναφορά στην επικρατούσα θρησκεία. Επίσης το προοίμιο του συντάγματος που αναφέρει «Εις το όνομα της Αγίας και Ομοουσίου και Αδιαίρετου Τριάδος» διατηρείται ως έχει. Για το γιατί είναι μια επίφαση θα πούμε λίγα λόγια και στο τέλος αυτού του άρθρου μας.

Πάντως το πιο βασικό και το πιο αποκαλυπτικό των πραγματικών προθέσεων της κυβέρνησης ήταν η μισθοδοσία των παπάδων που αποτελεί το ζουμί της συμφωνίας Τσίπρα-Ιερώνυμου, που εντελώς πραξικοπηματικά σε σχέση με όλα τα συλλογικά όργανα της εκκλησίας αποφάσισε ο δεύτερος.

Όπως είναι σε όλους γνωστό η συμφωνία αυτή προβλέπει ότι η μισθοδοσία των παπάδων δε θα γίνεται απευθείας από το κράτος, όπως αυτή όλων των δημοσίων υπαλλήλων, αλλά το κράτος θα δίνει τα λεφτά με τη μορφή σταθερής κρατικής επιδότησης σε ένα εκκλησιαστικό ταμείο που αυτό θα μοιράζει στους παπάδες όπως θέλει η εκκλησιαστική ηγεσία που θα το διαχειρίζεται. Μια άλλη πρόβλεψη της συμφωνίας, που από ότι φαίνεται είναι δευτερεύουσα και απλά βοηθάει πολιτικά τη βασική που είναι η μισθοδοσία των παπάδων, είναι η ίδρυση ενός ταμείου αξιοποίησης της εκκλησιαστικής περιουσίας το οποίο θα διοικείται από κοινού από το κράτος και από την εκκλησία και θα αναλάβει τη διαχείριση και αξιοποίηση των αμφοισβητούμενων μεταξύ κράτους και εκκλησίας περιουσιών (<https://www.iefimerida.gr/news/456688/istoriki-symfonia-horizoy-n-ekklisia-kratos-ektos-dimosioy-oi-ierais-vinteo>).

Η ίδια η κυβέρνηση το είπε καθαρά, και και οι ίδιοι οι διαφωνούντες κληρικοί όλων των βαθμίδων το πίστεψαν, και μάλιστα με τη βοήθεια της αντιπολίτευσης, ότι ο νέος τρόπος μισθοδοσίας των παπάδων, είχε σαν στόχο να δώσει στην κυβέρνηση ένα πρόσχημα για να δικαιολογήσει

στην ΕΕ την πρόσληψη ακόμα 10000 δημοσίων υπαλλήλων. Η σημερινή πολιτική ηγεσία της ΕΕ έχει δείξει ότι τρελαίνεται να καταπίνει όλα τα προσχήματα που της προσφέρει ο αγαπημένος της Τσίπρας προκειμένου να του επιτρέψει να παραβιάζει τις συμφωνίες που αυτός έχει υπογράψει μαζί της, αρκεί αυτός να κερδίσει έτσι τις εκλογές. Αλλά αυτό με τους παπάδες θα ήταν πολύ πιο δύσκολο να το καταπιεί η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη από ότι αν έλεγε ο Τσίπρας ότι χρειάζεται 10000 υπαλλήλους και θα βρει γι αυτούς τα λεφτά. Ποιος ευρωπαίος φορολογούμενος θα ανακουφιζόταν αν μάθαινε τη γελοία είδηση ότι κάποια από τα λεφτά που δανείζει στην Ελλάδα δεν πάνε για τη μισθοδοσία των ελλήνων παπάδων αλλά πάνε για την επιδότησή τους με το ίδιο ακριθώς ποσό, οπότε έτσι περισσεύουν άλλα τόσα λεφτά για να πάνε σε ισάριθμες νέες προσλήψεις δημοσίων υπαλλήλων που δεν θα έχουν την ειδικότητα του παπά αλλά μια άλλη.

Αυτό το περί προσλήψεων ήταν για να κρύψει η κυβέρνηση τις αληθινές προθέσεις της και αν η συμφωνία πέρναγε από τον κατώτερο κλήρο ο Τσίπρας θα δικαιολογούσε στην ΕΕ τα επιπλέον χρήματα όπως δικαιολόγησε τα υπερ-εικοσαπλάσια που του χρειάστηκαν για τη μη περικοπή των συντάξεων, δηλαδή με την πρόσθεση ενός ακόμα μικρού ποσού στο θανατερό και όλο και πιο λαστιχένιο υπερπλεόνασμα του.

Κατά τη γνώμη μας η αιτία αυτής της ρύθμισης δεν βρίσκεται στο επίπεδο του προεκλογικού αγώνα, ούτε έχει κάποια σχέση με δημοσιονομικά κόστη και οικονομία γενικά, αλλά βρίσκεται στο επίπεδο της διεθνούς πολιτικής στην οποία ενεργητικά έχει εμπλακεί τις τελευταίες βδομάδες η κυβέρνηση και οι ρωσόφιλοι μητροπολίτες, με πρώτο τον Ιερώνυμο, μετά τον πόλεμο που κήρυξε το ρώσικο κράτος στο Φανάρι σε όλα τα πλάτη και μήκη του ορθόδοξου κόσμου, επειδή αυτό αναγνώρισε την ανεξαρτησία της ορθόδοξης ουκρανικής εκκλησίας από τη Ρωσία. Δες άρθρο μας με τίτλο «Στον πόλεμο Μόσχας - Οικουμενικού Πατριαρχείου το δίκιο είναι ολόπλευρα με το δεύτερο», 27/9/2018 (<http://oakke.gr/global/item/1054->).

Είναι λίγες βδομάδες μετά την κήρυξη αυτού του πολέμου, που οι Ιερώνυμος και Τσίπρας, τα δύο αυτά πιστά τσιράκια της Ρωσίας, που γενικά παριστάνουν τους μετριοπαθείς και ευρωπαϊόφιλους εκσυγχρονιστές, έδωσαν με αυτή τους τη συμφωνία στον Βαρθολομαίο ένα πελώριο χτύπημα κύρους και, κυρίως εξουσίας στα της ελληνικής εκκλησίας καθώς τον πετάξαν έξω από ρυθμίσεις που αφορούν τη μισή ελληνική επικράτεια, στην οποία το Πατριαρχείο Κων/λης έχει θεσμικά κατοχυρωμένες ισχυρές ή πολύ ισχυρές εκκλησιαστικές δικαιοδοσίες, ενώ ειδικά στην Κρήτη και στα Δωδεκάνησα έχει τον κύριο λόγο. Γι αυτό το λόγο ο Βαρθολομαίος κάλεσε αμέσως την ελληνίδα πρόξενο στην Κων/λη για να ζητήσει εξηγήσεις. Όχι τυχαία με την ίδια συμφωνία ο ρωσόδουλος Ιερώνυμος μετατράπηκε σε αρχηγό ημιδικτάτορα της ελληνικής εκκλησίας, καθώς ο Τσίπρας και ο ίδιος παραμέρισαν ωμά όχι μόνο το Πατριαρχείο αλλά και την Ιερά Σύνοδο. Δηλαδή ούτε οι ίδιες οι μητροπόλεις της ελλαδικής εκκλησίας είχαν ενημερωθεί προτού ο Ιερώνυμος έρθει σε προκαταρκτική συμφωνία με τον Τσίπρα.

Σύμφωνα με τον καθηγητή εκκλησιαστικού δικαίου Γ. Κονιδάρη, με αυτή τη συμφωνία ο πρωθυπουργός «Αναβαθμίζει τον Αρχιεπίσκοπο σε θέση Πρώτου της Εκκλησίας της Ελλάδος, ενώ είναι απλώς ο πρόεδρος του κεντρικών διοικητικών σωμάτων Αυτής. Και τούτο διότι η Εκκλησία της Ελλάδος περιλαμβάνει την Αυτοκέφαλη και ένα άλλος μέρος της, τις Μητροπόλεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου, που της έχουν δοθεί απλώς προς διοίκηση...» (iefimerida, 7/11).

Το πέρασμα της ευθύνης για τη μισθοδοσία των κληρικών από το κράτος στην ηγεσία της εκκλησίας είναι τεράστιας πολιτικής σημασίας στις σημερινές συνθήκες για τον εξής λόγο. Σήμερα το κράτος, που πληρώνει σαν τέτοιο τους μισθούς των παπάδων είναι σε πολύ λιγότερο βαθμό αλωμένο από τους ρωσόδουλους φασίστες και σοσιαλφασίστες από όσο είναι το τμήμα του κράτους που λέγεται εκκλησία ή καλύτερα εκκλησιαστικός ηγετικός μηχανισμός. Το κράτος σαν τέτοιο πχ δίνει ακόμα σε όλους τους υπαλλήλους του το μισθό τους και τους κρατάει στη θέση τους είτε αυτοί βρίζουν είτε αγαπάνε την κάθε κυβέρνηση και το κάθε κόμμα. Αν το κράτος φασιστικοποιηθεί αυτό δεν θα ισχύει. Όμως η εκκλησία είναι πολύ πιο φασιστικοποιημένη από το υπόλοιπο κράτος όχι μόνο από τη θεσμοθετημένη πρακτική επιλογή των ηγετών της από την

εκάστοτε ηγετική εκκλησιαστική κλίκα, αλλά κυρίως γιατί τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα αυτά κάτω από την ηγεσία του Ιερώνυμου οι ρωσόφιλοι φασίστες κατακτάνε μέσα στην εκκλησία τη μια θέση μετά την άλλη και, κυρίως, αποθρασύνονται όπως δείχνουν οι περιπτώσεις του Σεραφείμ Πειραιώς και του Αμβρόσιου Καλαβρύτων.

Στην πράξη λοιπόν η συμφωνία Τσίπρα-Ιερώνυμου, αν περάσει, θα οδηγήσει στον απόλυτο πολιτικό έλεγχο της κλικας Ιερώνυμου πάνω στον κατώτερο κλήρο μέσω των αυξανόμενων σε αριθμό και δύναμη ρωσόφιλων μητροπολιτών άμεσων προϊσταμένων του. Μια τέτοια εξέλιξη θα αδυνάτιζε ιδιαίτερα τον κατώτερο κλήρο, αλλά τελικά και τους μητροπολίτες των μητροπόλεων της επιροής του Πατριαρχείου τις λεγόμενες των Νέων Χωρών (Ηπειρού, Μακεδονίας, Θράκης) και κυρίως αυτές της Κρήτης και των Δωδεκανήσων και θα οδηγούσε στο παραπέρα αδυνάτισμα της θέσης του Πατριαρχείου. Ήδη άρχισαν ακόμα και αυτές τις μητροπόλεις να τις καταλαμβάνουν, όταν χηρεύουν, οι άνθρωποι του Ιερώνυμου. Ήταν χαρακτηριστική και καιρία από αυτήν την άποψη η διαδοχή του πατριαρχικού μητροπολίτη Ιωαννίνων Θεόκλητου από τον Μάξιμο, ο οποίος στήριξε φανατικά τον Ιερώνυμο στο πρόσφατο πραξικόπημά του παρότι η συγκεκριμένη μητρόπολη ανήκει στις Νέες Χώρες και συνδεόταν πάντα με το οικουμενικό πατριαρχείο. Σε αυτή την εκλογή φάνηκε η πτώση της δύναμης του Πατριαρχείου στην Ι. Σύνοδο και η δύναμη της διακομματικής στήριξης που έχει ο Ιερώνυμος.

Πάντως αυτό που κατάφερε η κυβέρνηση και ο Ιερώνυμος με τις μυστικές τους συνεννοήσεις το έχασαν μέσα σε μια στιγμή χάρη στην εξέγερση της μεγάλης μάζας των κατώτερων κληρικών μόλις ανακοινώθηκε η συμφωνία. Η δυσαρέσκεια μεταφέρθηκε στην Ι. Σύνοδο στις 16/11 όπου αρκετοί μητροπολίτες ξεθάρρεψαν σε αυτό το κλίμα και βγήκαν ανοιχτά και με δύναμη ενάντια στο πραξικόπημα Ιερώνυμου ενώ αρκετοί άλλοι θεωρούμενοι φιλικόι προς την κλίκα Ιερώνυμου εξέφρασαν ανησυχία και επιφυλάξεις για το προσύμφωνο. Έτσι βρισκόμενος ξαφνικά σε μειοψηφία και μπροστά στον κίνδυνο μιας διάσπασης της Συνόδου υπέρ του Βαρθολομαίου, αν επέμενε, ο Ιερώνυμος αναγκάστηκε να κάνει άτακτη υποχώρηση και να χαρακτηρίσει το επίμαχο σημείο περί μισθοδοσίας, που ήταν το πιο βασικό της συμφωνίας, «εκτός διαπραγματεύσεως». Προηγούμενα είχε

αφαιρέσει το λόγο από το μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσόστομο, που βγήκε από την αρχή πιο έντονα από όλους κόντρα στο ιερωνυμικό πραξικόπημα. Μάλιστα ο Μεσσηνίας έκθεσε πανελληνίως τον αρχιεπίσκοπο βγάζοντας το ρήγμα προς τα έξω, καθώς αποχώρησε από τη σύνοδο κατηγορώντας τον Ιερώνυμο για αντιδημοκρατική μεθόδευση. Λίγο μετά αποχώρησε και ο επίσης αντιερωνυμικός Καισαριανής Δανιήλ (<http://www.skai.gr/news/greece/article/389708/thermo-episodio-ieronumou-messinias-16-11-2018/>).

Αρχικά η κυβέρνηση για να τρομοκρατήσει το χαμηλό κλήρο και τους διαφωνούντες μητροπολίτες είπε ότι θα νομοθετήσει μόνη της εναντίον της μισθοδοσίας τους από το κράτος. Όμως μπροστά στην ακόμα πιο μεγάλη κατακραυγή που σκόπησε, η κυβέρνηση δια στόματος Τζανακόπουλου ανακοίνωσε ότι θα εξαντλήσει τα περιθώρια διαλόγου διακηρύσσοντας ότι «δε βιάζεται ούτε πιέζεται», ενώ ο Ιερώνυμος το βούλωσε αρκούμενος να δηλώσει με μια δόση απειλής ότι «εγώ θα μιλήσω τελευταίος!» Όπως έχει αποδείξει και ο τρόπος με τον οποίο τελικά πέρασε ο φασιστικός νόμος για τα κανάλια χάρη σε μια χρονική και ποσοτική υποχώρηση της κυβέρνησης, δεν είναι αδύνατο το ίδιο να συμβεί και σε αυτήν την περίπτωση. Πάντως είναι η πρώτη φορά που αποκαλύφθηκε στον πολύ κόσμο και υποθέτουμε και στη μεγάλη μάζα των παπάδων ότι πίσω από αυτόν τον μελιχίο και «χαμηλών τόνων» γεράκο, που λέγεται Ιερώνυμος κρύβεται ένας αδίστακτος πραξικοπηματίας και ραδιούργος.

Το πιο καλό είναι ωστόσο ότι η ανησυχία παραμένει μέσα στους εξεγερμένους παπάδες ενώ όλο και πιο πολλοί μητροπολίτες βγαίνουν και καταγγέλλουν τον Ιερώνυμο και μάλιστα από αρκετά καλές θέσεις, ιδιαίτερα ο Ιγνάτιος Δημητριάδος από καθαρά φιλοπατριαρχική πλευρά. Γι αυτό το λόγο άλλωστε πιστεύουμε ότι έγινε αρκετά όψιμα η προσχώρηση στο στρατόπεδο των αντι-ερωνυμικών μητροπολιτών και του ρωσόφιλου φασίστα Σεραφείμ του Πειραιά. Μάλιστα είχαμε ακούσει τον Σεραφείμ στην τηλεόραση του ΣΚΑΙ αμέσως μετά την ανακοίνωση της συμφωνίας και πριν τη σύγκλιση της Ιεράς Συνόδου να την αντιμετωπίζει με πολύ μεγάλη κατανόηση και πνεύμα ενότητας. Μόνο μετά τον απροσδόκητο σε ένταση αντι-ερωνυμικό ξεσηκωμό στη Σύνοδο αποφάσισε ο Σεραφείμ αλλά και άλλοι αντιδραστικοί μητροπολίτες να

ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ! ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΣΤΗΣΕΙ ΤΗ ΝΕΟΛΑΪΣΤΙΚΗ ΒΑΣΗ ΜΙΑΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

μέρα με τη μέρα, χρόνο με το χρόνο ο προβοκάτορας Παπανδρέου με τη βοήθεια των αποστατών και πρακτόρων του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ-Σύριζα.

Χωρίς αυτούς τους τελευταίους θα ήταν αδύνατο να υπάρξει ποτέ το μαζικό κίνημα βάσης του φασισμού, δηλαδή αυτό του συνθήματος «η Μακεδονία είναι μόνο μία» γιατί αυτοί έχουν δηλητηριάσει και εξουδετερώσει την καρδιά κάθε αντιφασισμού, που είναι η αριστερά. Είναι η ψεύτικη αριστερά που έδωσε αέρα στους οπαδούς της «Μίας Μακεδονίας» συμφωνώντας μαζί τους στο καίριο ζήτημα ότι δεν υπάρχει κανένα μακεδονικό έθνος, οπότε το κράτος που έχει σκέτο το όνομα Μακεδονία πρέπει οπωσδήποτε να αλλάξει το όνομά του, προσθέτοντας κάτι σε αυτό ώστε να του αφαιρεθεί ο εθνικός χαρακτήρας. Αυτή η γραμμή απαιτεί μια εγχείρηση σε έναν άλλο λαό, που πρέπει να παραδειχτεί επιτέλους ότι δεν έχει εθνική ταυτότητα και σαν τέτοια είναι στην πράξη ακόμα πιο βρώμικη και ακόμα πιο διασπαστική για τους εθνικά Μακεδόνες αλλά και για τη διεθνή κοινή γνώμη από την ωμή και διεθνώς απομονωμένη επιθετική γραμμή της ΝΔ και των ναζί για το «Καμιά άλλη Μακεδονία και Κανένας άλλος Μακεδόνας». Ιδεολογικά η διαφορά των ψευτοΚΚΕ ΣΥΡΙΖΑ με τους Ναζί και τη ΝΔ στο μακεδονικό είναι μόνο ποσοτική ως προς το πόσο πρέπει να βιαστεί ένας λαός και όχι ποιοτική. Η χειρότερη συνέπεια και ταυτόχρονα η αποκάλυψη της φύσης της κοινής γραμμής του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ για το μακεδονικό είναι η άρνησή τους ότι υπάρχει εθνική μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα, ακριβώς όπως την αρνούνται και οι φασίστες. Μάλιστα το βασικό επιχείρημα των ψευτοΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ ότι πρέπει να αλλάξει το όνομα είναι για να μην μπορεί να υπάρχει κοινός εθνικός χαρακτήρας για τους μακεδόνες στις δύο χώρες, οπότε οι εδώ μακεδόνες θα μπορούν τάχα να επιχειρήσουν απόσχιση εδάφους για λογαριασμό των γειτονικών μακεδόνων, μια συκοφαντία που με τόση σαφήνεια η εθνική μακεδονική μειονότητα έχει καταδικάσει. Η βαθεϊά ταύτιση του φασισμού και του σοσιαλφασισμού οφείλεται εδώ στο ότι και οι δύο θέλουν να κρύψουν την εθνοεκκαθαριστική ιστορία του ελληνικού σοβινισμού σε βάρος όλων των εθνικών μειονοτήτων που υπήρξαν στη χώρα μας. Αυτό που κάνουν αντικειμενικά οι σοσιαλφασίστες στο μακεδονικό είναι απλά να προετοιμάζουν ιδεολογικά την εθνοκάθαρση που θα ήθελαν να πραγματοποιήσουν με φυσικό τρόπο οι φασιστοναζιζήδες. Αυτός είναι ο πάτος της προδοσίας από το ψευτοΚΚΕ σε βάρος των μακεδόνων του ΔΣΕ που πέθαναν για τη λευτεριά και τη δημοκρατία στην Ελλάδα παλεύοντας δίπλα στους έλληνες συντρόφους και συμπολίτες τους.

Γι αυτό το λόγο δεν μπορούν κατά κανένα τρόπο να αποτελέσουν πραγματικό ανάχωμα στο φασιστικό κίνημα οι κούφιας και ανώδυνες τάχα αντιεθνικιστικές πλατφόρμες που κατεβάζουν σαν απάντηση στο ναζιφασιστικό μέτωπο το ψευτοΚ-

ΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ σε συνεργασία με τους εξωκοινοβουλευτικούς συμμάχους τους στα δύο μαθητικά τους μέτωπα. Το ένα μέτωπο είναι τα γνωστά Συντονιστικά μαθητών του ψευτοΚΚΕ σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη και το άλλο είναι η Πρωτοβουλία μαθητών και σχολείων ενάντια στο φασισμό/εθνικισμό.

Η κοινή γραμμή δουλεύει και εδώ. Δηλαδή δεν υπάρχει- και δεν θα μπορούσε να υπάρχει- καμιά ουσιαστική επιχειρηματολογία κατά του κινήματος βάσης των ναζιστών για τη «μια και μόνη Μακεδονία» πέρα από τα άσφαιρα κλισέ του τύπου «δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε με τους γειτονικούς λαούς». Εννοείται πουθενά δεν γίνεται κουβέντα για κάποια καταπιεσμένη υπαρκτή μειονότητα, πουθενά καταγγελία κάθε αλλαγής ονόματος μιας άλλης χώρας, ενώ δεν καταγγέλεται η ελεεινή στάση της ΝΔ και φαίνεται σαν οι ναζιζήδες να βγήκαν με τόσους μαθητές πίσω τους από το πουθενά. Αυτό δεν είναι παρά εσκεμμένη υποτίμηση του πραγματικού θανάσιμου κινδύνου που αντιπροσωπεύει ένα φασιστικό μαθητικό κίνημα. Η απόδειξη είναι ότι γίνονται τα πάντα σε όλες τις ανακοινώσεις αυτών των Συντονιστικών και Πρωτοβουλιών για να φύγει το κέντρο της απάντησης από το κεντρικό πολιτικό επίπεδο στο οποίο το βάζουν οι φασίστες καλώντας σε αντίσταση στην «εθνική προδοσία» και να πάει κάτω στο σχολικό εκπαιδευτικό, (όπου μπαίνει βέβαια η γνωστή αντιδραστική ψευτοταξική πλατφόρμα των σαμποταριστών υπέρ ενός ακόμα πιο παρασιτικού ξεκομμένου από την παραγωγή σχολείου), λέγοντας ότι το εκπαιδευτικό –ταξικό είναι το ουσιαστικό για τους μαθητές και ότι το ζήτημα της εθνικής προδοσίας όλου του πολιτικού κόσμου που βάζουν οι ναζί, δηλαδή της δικτατορίας που ετοιμάζουν, είναι μόνο αποπροσανατολισμός (<https://antarsya.gr/node/5085> και <https://tvxs.gr/news/ellada/protoboylia-mathiton-enantia-stis-ethnikistikes-katalipseis>). Γι αυτό τόσο το ψευτοΚΚΕ όσο και ο Σύριζα απαντάνε ως τώρα μόνο με τους μαθητές τους στις ναζιστικές εκδηλώσεις που έχουν σαν εργαλείο τους μαθητές ενώ τα ίδια τα κόμματα δεν καταγγέλλουν κεντρικά με έμφαση και δεν κάνουν κεντρικό πολιτικό ζήτημα αυτό το αίσχος. Το πιο εξοργιστικό πάντως που κάνουν όλοι τους κυρίως το ψευτοΚΚΕ και ο ΑΝΤΑΡΣΥΑ, είναι ότι απαντούν στην πατριωτική δημαγωγία των χρυσαυγίτικων κινητοποιήσεων κατηγορώντας τους ότι δεν μπορεί να είναι πατριώτες όταν «στέκονται προσοχή στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ». Δεν υπάρχει πιο μεγάλος αποπροσανατολισμός των μαθητών και του λαού ως προς το που βρίσκονται οι αληθινές διεθνείς συμπάθειες των ναζί, οπότε και οι μεγαλύτεροι διεθνείς εχθροί των δημοκρατών, από το να κατηγορεί κανείς τους ναζιζήδες ότι είναι νατοϊκοί και φιλοΕΕ την ώρα που αυτοί είναι ακριβώς αντίθετα αντινατοϊκοί, αντιΕΕ και κόκκαλο ρωσόφιλοι. Πραγματικά μόνο σοσιαλφασίστες θα διαστρέβλωναν τόσο ξεδιάντροπα την πραγματικότητα την ώρα μάλιστα που ενάντια στη συμφωνία των Πρεσπών, που αυτήν πρώτα απ όλα καταδικάζουν τα φασιστικά συλλαλητήρια, είναι η Ρωσία και

υπέρ της το ΝΑΤΟ και η ΕΕ. Εμείς είμαστε καθαρά ενάντια στη συμφωνία των Πρεσπών θεωρώντας την σαν βιασμό της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και καταγγέλλουμε την ΕΕ και το ΝΑΤΟ που θέλουν να την επιβάλουν με το ζόρι στους εθνικά Μακεδόνες, αλλά είμαστε εναντίον της από αριστερή διεθνιστική σκοπιά, ενώ η Ρωσία είναι εναντίον της από τα δεξιά, όπως είναι και για χάρη της οι ναζιζήδες, και το ψευτοΚΚΕ.

Αυτό που θέλουν να κρύψουν με αυτή την πάγια απάτη τους το ψευτοΚΚΕ, ο ΑΝΤΑΡΣΥΑ και όλες οι συνιστώσες και παρασυνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ένα πράγμα: Ότι έχουν τον ίδιο κύριο διεθνή εχθρό (Δύση) και τον ίδιο κύριο διεθνή φίλο (Ρωσία). Και δεν τους έχουν τόσο καθαρά στο μακεδονικό όσο τους έχουν στο κεντρικό πολιτικό ζήτημα της υλικής εξαθλίωσης του ελληνικού λαού που είναι ακριβώς αυτό που έβαλε φωτιά στο μακεδονικό. Το μακεδονικό έφτασε στη σημερινή του κορύφωση και έγινε σημαία του φασισμού με τον εξής βασικό ισχυρισμό: «Δυτικοί τραπεζίτες, υπεύθυνοι των μνημονίων και της πείνας μας, σας δώσαμε τα λεφτά μας και εξαθλιωθήκαμε. Φτάνει. Δεν θα σας δώσουμε και την ψυχή μας, τη Μακεδονία μας». Το μακεδονικό είναι στην ουσία του η συναισθηματική εκδήλωση και το σύμβολο του πανεθνικού πολιτικού και ιδεολογικού πολέμου ενάντια στη Δύση. Αλλά αυτόν τον πόλεμο δεν τον κήρυξαν μόνο οι ναζιζήδες, ούτε μάλιστα τόσο αυτοί. Τον έχει κηρύξει και τον διεξάγει μαζί τους εδώ και 30 χρόνια και μάλιστα πιο μαζικά από κάθε άλλο το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ ιδιαίτερα στον δετή στρωμένο από έναν ωκεανό ψεμμάτα κοινό αντιμνημονιακό αγώνα, ενώ η αιτία της πείνας ήταν πάντα η χρεωκοπία και η αιτία της χρεωκοπίας το σαμποτάζ της παραγωγής από τους ρωσόφιλους. Με το να κατηγορεί η ψευτοαριστερά τους ναζιζήδες για φιλοδυτικούς κρύβει τη στρατηγική ταύτιση μαζί τους σε ένα βρώμικο στρατηγικό μοίρασμα ρόλων που καλύπτεται από μια τεχνητή και ελεγχόμενη σύγκρουση δύο πόλων. Οι αντιφασίστες και οι τσακισμένοι εργαζόμενοι με την «αριστερά» και τη Ρωσία. Οι δεξιοί και οι τσακισμένοι αστοί και μικροαστοί με τους ναζί και πάλι με τη Ρωσία.

Καταλαβαίνει κανείς ότι τέτοια δήθεν αριστερά κόμματα δεν μπορούν και δεν θέλουν να κάνουν πραγματικά αντιφασιστικό αγώνα. Ο ρόλος τους είναι ο τέλειος πολιτικός αποπροσανατολισμός, η διάσπαση και η πλήρης πολιτική εξουδετέρωση των αντιφασιστών.

Γι όλους τους παραπάνω λόγους υπάρχει σήμερα ο κίνδυνος να δημιουργηθεί ένα μαζικό φασιστικό κίνημα στην νεολαία παρόλο που τέτοιο δεν υπήρξε ποτέ πριν στη χώρα μας. Δεν υπήρξε ούτε στην εποχή του Μεταξά, που επιχειρήσε να φτιάξει ένα φασιστικό κίνημα από τα πάνω, ούτε στην εποχή του εμφυλιακού μοναρχοφασιστικού κράτους καθώς ο παγκόσμιος φασισμός ήταν νικημένος και οι φασίστες λερωμένοι σαν δοσίλογοι, ούτε, στην εποχή της στρατιωτικής δικτατορίας που ποτέ της δεν μπόρεσε να δεθεί με τον ελληνικό

λαό και ούτε προσπάθησε καν να δεθεί με τη νεολαία. Το αν αυτό θα το πετύχει τώρα για πρώτη φορά ή όχι θα εξαρτηθεί από τις δημοκρατικές αντοχές του αποκαμωμένου από την ανέχεια, την αγωνία για το μέλλον και κυρίως του στεριμένου από μια μαζική αριστερά ελληνικού λαού. Ο πελώριος αυτός κίνδυνος οφείλεται στο ότι είναι για πρώτη φορά που ΟΛΕΣ οι ελληνικές κοινοβουλευτικές πολιτικές ηγεσίες με πρωτοπόρα την ψευτοαριστερά έχουν προσχωρήσει στο παγκόσμιο φασιστικό στρατόπεδο.

Προς το παρόν αυτό το φασιστικό κίνημα έχει καταφέρει να κάνει καμιά εικοσαριά καταλήψεις σχολείων σε κάποιες λαϊκές γειτονίες της Θεσσαλονίκης, και μερικές άλλου που ευτυχώς δεν είχαν ούτε μαζική συμμετοχή, ούτε κάποια διάρκεια. Όμως οι ίδιες δυνάμεις πέτυχαν να οργανώσουν αρκετά μαζικές διαδηλώσεις μαθητικής νεολαίας στην Πτολεμαΐδα και στην Κατερίνη, και λιγότερο στην Ηλεία, ενώ είναι φανερό ότι προσπαθούν να φέρουν το δηλητήριο και στο Λεκανοπέδιο. Αυτές οι συγκεντρώσεις μπορούν να εξελιχθούν σε ό,τι χειρότερο έχει συμβεί ποτέ για τη δημοκρατία, την πρόοδο και την εθνική ανεξαρτησία στη χώρα μας.

Το ότι ο βόθρος έσπασε και τα λύματα μπήκαν στο σπίτι το είχαν μυριστεί οι δημοκράτες πριν λίγες μέρες, όταν μετατράπηκε ξαφνικά μέσα σε λίγες ώρες από τα βρώμικα κανάλια όλων των βρώμικων κομμάτων σε ηρωική η καταδικασμένη από την ιστορία και τη ζωή γραμμή της διεκδίκησης της «Βόρειας Ηπείρου» και μάλιστα μέσα από έναν ένοπλο συμβολισμό (ιδιαίτερα από τον σιγαμερό ΣΤΑΡ στον οποίο τελευταία όχι τυχαία δώσανε και τον ΑΛΦΑ). Δεν είναι τυχαίο ότι τα SMS που έφτασαν από τους ανώνυμους διοργανωτές στους μαθητές βάζαν δύο σημεία συσπείρωσης των μαθητών σαν κορυφαία: Μακεδονικό και Κατσίφα, όπου το δεύτερο είναι πια το σήμα κατατεθέν της ΧΑ. Αποκαλύπτεται σήμερα ότι δεν ήταν τυχαίο το κράτημα ενός λεπτού στιγμής στη Βουλή για τον ήρωα της «Χρυσής Αυγής», αλλά είχε σαν στόχο να παραδοθεί το μακεδονικό σαν κίνημα για τα καλά στην καθοδήγηση του χρυσαυγιτισμού.

Γιατί το μεγάλο ζήτημα είναι που ακριβώς το πάει το ρωσόδουλο καθεστώς. Θέλει κυρίως να φτιάξει ένα κίνημα ακόμα μεγαλύτερο από εκείνο της περασμένης άνοιξης για να μην περάσουν οι Πρέσπες, δηλαδή να βρει ένα πρόσχημα ο Τσίπρας για ΗΠΑ, ΕΕ ώστε να μην περάσει τη συμφωνία από την ελληνική Βουλή αν την περάσει ο Ζάεφ από τη μακεδονική, πράγμα που θα έβαζε τη γειτονική χώρα στο ΝΑΤΟ; Ή θέλει κυρίως να φτιάξει ένα πραγματικά μαζικό φασιστικό κίνημα πατώντας στο μακεδονικό και δίνοντάς σε αυτό την ψυχή του που πάντα έλειπε στα μεγάλα συλλαλητήρια του: τη νεολαία. Γιατί η απουσία της νεολαίας ήταν χτυπητή σε όλα τα συλλαλητήρια από το 1992 ως τα σημερινά.

Οι δύο παραπάνω στόχοι δεν έρχονται σε

Όχι στη νέα δικτατορία που ετοιμάζουν ναζι και ψευτοαριστερά Να υψώσουμε το αληθινό Πολυτεχνείο ενάντια στο ψεύτικο

Συνέχεια από τη σελ. 1

Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι δικτάτορες δεν έπεσαν κύρια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, αλλά από τη μεγάλη πανωλεθρία τους, και πανωλεθρία του κυρίαρχου στην ελληνική αστική τάξη σοβινισμού, στην Κύπρο. Εκείνο το σπουδαίο που έκανε η εξέγερση του Πολυτεχνείου είναι ότι δεν επέτρεψε στην αστική τάξη και τον ιμπεριαλισμό να αντικαταστήσουν τη χούντα από μια άλλη χούντα που θα ήταν προϊόν μιας συμβιβαστικής λύσης μεταξύ της τότε στρατιωτικής ηγεσίας και του παλιού πολιτικού αστικού κόσμου. Δηλαδή η εξέγερση του Νοέμβρη υποχρέωσε την αστική τάξη, τις ΗΠΑ και τους άλλους δυτικούς ιμπεριαλιστές, να πετάξουν τη χούντα στα σκουπίδια, να περιθωριοποιήσουν πολιτικά το στρατό για πολλά χρόνια, και, κυρίως να κάνουν μεγάλες υποχωρήσεις στο λαό στα ζητήματα της δημοκρατίας.

Όμως, με την πτώση της χούντας και με αυτές τις υποχωρήσεις της αστικής τάξης αυτό το πλατύ δημοκρατικό και εθνικοανεξαρτησιακό κίνημα του Νοέμβρη βρέθηκε ξαφνικά όχι μόνο χωρίς έναν σαφή εχθρό, αλλά κυρίως χωρίς ένα κάπως έμπειρο λαϊκό και επαναστατικό επιτελείο ακριβώς επειδή αυτό δεν είχε το χρόνο να αναπτυχθεί πολιτικά και οργανωτικά. Έτσι το πλατύ αντιδικτατορικό κίνημα έγινε αρκετά εύκολα αντικείμενο υπονόμευσης και σε ένα βαθμό σφετερισμού από ένα ως τότε μικρό αλλά εξαιρετικά έμπειρο και δόλιο πολιτικό απόσπασμα ενός νέου ανερχόμενου ιμπεριαλισμού, το ψευτοΚΚΕ. Αυτό το κόμμα –απόλυτη άρνηση και δολοφόνος του πραγματικού ΚΚΕ- είχε ήδη χωθεί μέσα στο αντιδικτατορικό κίνημα για να του κόψει την ασυμβίβαστη ορμή, επειδή τα μεγαλορώσικα (με σοβιετική τότε μορφή) αφεντικά του ήθελαν συνδιαλλαγή με το στρατό και τη χούντα του ώστε να αξιοποιήσουν τις αντιθέσεις της τελευταίας με την αμερικάνικη υπερδύναμη που δεν μπορούσε πια εύκολα κάτω από τη διεθνή κατακραυγή να τη στηρίξει (άρθρο σε φ. 31, 14/11/1986 της Νέας Ανατολής, σ. 1 και 3, με τίτλο «Το Πολυτεχνείο Ζει», άρθρο σε φ. 174, 18/11/1992, με τίτλο «ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ ΠΟΥ ΚΡΥΒΟΥΝ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, Η καηλεία δεν έχει μέλλον», άρθρο σε φ. 418, «Πολυτεχνείο εναντίον Πολυτεχνείου»). Με λίγα λόγια το ψευτοΚΚΕ ήθελε τη λύση της λεγόμενης φιλελευθεροποίησης, δηλαδή του ομαλού περάσματος από τη δικτατορία σε μια βρώμικη και υπό όρους ψευτοδημοκρατία, πράγμα που το αντιδικτατορικό κίνημα είχε αποφασιστικά καταγγείλει. Γι αυτό το ψευτοΚΚΕ προσπάθησε λυσσασμένα να εμποδίσει την κατάληψη του Πολυτεχνείου και αφού απέτυχε σε αυτό μπήκε μέσα να πάρει την ηγεσία για να τη φρενάρι. Θυμίζουμε ότι το ψευτοΚΚΕ δυο μήνες μετά την εξέγερση την είχε καταγγείλει και επίσημα μέσα από την Πανσπουδαστική Νο 8 χαρακτηρίζοντας την κατάληψη σαν προβοκάτσια (δες <http://oakke.gr/na406/exegersipolitehnio406.htm?fbclid=IwAR3z2gIJFazeqDUWS4ZDJOMTWA78IWMgyA11pMut7bP5DfJxvi8To2vIU3Q>) ενώ αυτή τη στάση του την επιβεβαί-

ωσε, (γιατί ευτυχώς ηλιθίως συνέχιζε να μην καταλαβαίνει τις διαθέσεις των μαζών και τη συγκίνηση τους από τη μεγάλη εξέγερση), ακόμα και μετά την πτώση της δικτατορίας αφού το 1976 στην 4η ολομέλεια της ΚΕ παραδεχόταν την αντίθεση του στην εξέγερση. (http://www.kke.gr/istoria/ekthesh_kai_symperasmata_gia_ta_gegonota_toy_noembrh_1973?fbclid=IwAR3Ujcp8r6P9ifJi5-c8qv9DW6HuGYMh6_9caLUr8mLBPVDMKkBU5FbRaA0#a31).

Τώρα δεν ξέρει πως να κρύψει και να δικαιολογήσει αυτά τα ντοκουμέντα.

Ενώ αυτή η αντι-εξεγερσιακή πολιτική του ψευτοΚΚΕ ήρθε σύντομα στο φως και στη διάρκεια και, κυρίως μετά την πτώση της χούντας εκείνο που δεν έχει τονιστεί αρκετά είναι η λυσσασμένη προσπάθεια του ψευτοΚΚΕ να εμποδίσει ακόμα και με τραμπουκισμούς μετά την πτώση της χούντας το κίνημα της αποχουντοποίησης στις σχολές. Αυτό το κίνημα το προώθησε η αντιδικτατορική αριστερά και είχε σαν στόχο να πεταχτούν έξω από το κράτος και κυρίως από τα πανεπιστήμια οι χουντικοί καθηγητές. Γι αυτήν την προστασία που έδωσε στους χουντικούς καθηγητές και τελικά σε όλο το χουντικό σκυλολόι μέσα στο κράτος (κυρίως στο στρατό, στην αστυνομία, στα δικαστήρια) το ψευτοΚΚΕ ανταμείφθηκε όχι μόνο με την πλήρη νομιμότητα του από την πρώτη μεταδικτατορική κυβέρνηση Καραμανλή αλλά και με παραχώρηση θέσεων διδακτικού προσωπικού στα πανεπιστήμια από τους χουντικούς καθηγητές. Ακόμα περισσότερο απέσπασε την εμπιστοσύνη της αστικής τάξης όταν τα πρώτα χρόνια μετά το τέλος της δικτατορίας πέτυχε να τσακίσει σε άμεση συνεργασία με τους εργοδότες, με την κυβέρνηση Καραμανλή και με το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου πριν αυτό πάρει την εξουσία, την έκρηξη του εργοστασιακού απεργιακού κινήματος σπάζοντας ξεδιάντροπα κάθε απεργία με πρώτη την σημαδιακή της Νάσιοναλ Καν, όπου έστειλε τους οικοδόμους να δείρουν τους φοιτητές συμπαραστάτες των απεργών για να σπάσει η απεργία (δες σχετικό άρθρο στη Νέα Ανατολή, φ. 11, 21/12/1985, σ. 2, www.oakke.gr). Μόνο αφού πετυχε για τα καλά την ήττα αυτού του πρώτου εργατικού κινήματος το ψευτοΚΚΕ άρχισε μετά το 1990 να κλείνει εργοστάσια που βρίσκονταν σε κρίση με κατάλληλα οργανωμένες ατέλειωτες απεργίες. Η ουσία είναι ότι σε συμμαχία με την παλιά αστική τάξη, και εκμεταλλεύόμενο την έλλειψη πολιτικής πείρας και ιδεολογικής ωριμότητας της τότε επαναστατικής αριστεράς, το ψευτοΚΚΕ κατάφερε να υπονομεύσει και σταδιακά να διαλύσει αυτό το κίνημα και τη μεταδικτατορική συνέχειά του και, κυρίως, να διαλύσει ή να απορροφήσει τις περισσότερες οργανώσεις της επαναστατικής αριστεράς σε επίπεδο πολιτικο-ιδεολογικής γραμμής μετατρέποντάς τες στο αντίθετο τους, όπως και το ίδιο ήταν το αντίθετο του αληθινού ΚΚΕ. Έτσι δίχως να έχει πια έναν μαζικό αντίπαλο μέσα στο κίνημα, το ψευτοΚΚΕ μπόρεσε να εμφανιστεί σαν η πρακτικά μόνη συνεπής αριστερά και σαν το πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα. Έτσι έκθεσε και την αριστερά και τον

κομμουνισμό σαν αντιδραστικά, αντιδημοκρατικά και αντιαναπτυξιακά ρεύματα σκέψης και πράξης. Το χειρότερο, είναι ότι τραυμάτισε βαριά το κύρος της ίδιας της αντιφασιστικής εξέγερσης του Νοέμβρη, καθώς αυτό και τα φιλικά του ρεύματα που σφετερίστηκαν και ελέγξαν τους εορτασμούς των επετείων και το χώρο του Πολυτεχνείου, τους παραδώσανε στην προβοκάτσια της αναίτιας σύγκρουσης με την αστυνομία, της φωτιάς, του δακρυγόνου και των καταστροφών και έτσι άνοιξαν το δρόμο στη σημερινή αναβίωση του φασισμού και της ακροδεξιάς.

Αυτό το προβοκάρισμα το διεκπεραίωσε είτε το ίδιο το ψευτοΚΚΕ, είτε το «φιλελεύθερο» εισοδιστικό απόσπασμα του μέσα στην παλιά αστική τάξη αλλά και μέσα στον αναρχισμό, που είναι ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ, είτε το μικροαστικό τραμπουκικό απόσπασμα του μέσα στην επαναστατική αριστερά που είναι το ΝΑΡ. Αυτές οι τρεις μορφές του ψευτοΚΚΕ δώσανε ουσιαστική πολιτική ανοχή και, κυρίως, προσέφεραν την πολιτική τους πλατφόρμα στους δολοφόνους της «17Ν» και των επιγόνων της, στον σπασιματζίδικο και λούμπεν ψευτοαναρχισμό, και στους τραμπούκους των ταγμάτων εφόδου στα Πανεπιστήμια. Αυτά τα τρία είδη τραμπουκισμού πολέμησαν και πολεμάνε κάθε υπόλειμμα αστικού δημοκρατισμού την ώρα που εδώ και χρόνια δεν ανεβαίνει η επανάσταση αλλά ο φασισμός, που είναι και ο μεγάλος κερδοσέκτης από αυτή την βία στην οποία αυτός βρίσκεται εν μέρει και το άλλοθι της δικιάς του ανοιχτά κανιβαλικής βίας.

Είναι το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ και τα τραμπουκικά «αριστερά» και ψευτοαναρχικά αποσπάσματά τους, που κάνουν σήμερα στο ιδεολογικο-πολιτικό επίπεδο τη δουλειά που κάνουν στη διάρκεια της δικτατορίας τα τανκς και η αστυνομία, με τη διαφορά ότι η δική τους δουλειά είναι πολύ πιο αποτελεσματική γιατί χτυπάνε το Πολυτεχνείο ιδεολογικά και από τα μέσα αφού εμφανίζονται σαν υπερασπιστές του και όχι ανοιχτά σαν εχθροί του. Έτσι από τη μια εμποδίζουν κάθε νέα αντιφασιστική συγκρότηση ενάντια στη νέα φαιο-«κόκκινη» δικτατορία που ετοιμάζει σήμερα το κυρίαρχο πολιτικό μπλοκ εξουσίας, που έχει πολιτικά επικεφαλής του τον ΣΥΡΙΖΑ, (αλλά ιδεολογικά και οργανωτικά το ψευτοΚΚΕ) και από την άλλη, και το κυριότερο, με τις προβοκάτσιές τους δυναμώνουν μέσα στις μάζες το φασιστικό αίτημα για μια σιδερένια πυγμή που θα δώσει τα κατακαμένα και κατασπασμένα Εξάρχεια και γενικά το κέντρο της Αθήνας ξανά «πίσω στο λαό και το έθνος». Πρέπει να προσεχτεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι στην περυσινή επέτειο ένα ροπαλοφόρο απόσπασμα φιλο17νοεμβρίτικων οργανώσεων πήρε το κτίριο του Πολυτεχνείου από τα χέρια μιας «εκτός γραμμής» φράξιας του αναρχισμού και το έδωσε πίσω στους κνιτο-ανταρσάιους επίσημους ιδιοκτήτες των κρατικών-«επαναστατικών» επετειακών τελετών του. Εννοείται ότι όλες αυτές οι μικροσυρράξεις στα ερείπια των εξαρχειών δεν ενοχλούν καθόλου τα κινέζικα νεοαποικιακά κοράκια που αγοράζουν τζάμπα τα άδεια σπίτια τους

περιμένοντας να ακριβύνουν την ώρα της επιβολής του «νόμου και της τάξης». Αλλωστε για να διευκολύνει μία νέα δικτατορία το υποτιθέμενο φιλο-πολυτεχνειακό κίνημα προωθεί διαρκώς συνθήματα για την ταύτιση της χούντας με τη μεταπολιτευτική κολοβή αστική δημοκρατία που δεν απέχει πολύ από το να ξεψυχήσει χτυπημένη για δεκαετίες κυρίως από τους σοσιαλφασίστες του κράτους και του παρακράτους και πιο πρόσφατα από τους νομιμοποιημένους ναζιστές. Αυτή η μεθοδική ταύτιση της χούντας με τον αστικό δημοκρατισμό - που μόνο σε βαθμό και όχι σε ποιότητα διαφέρει από το σύνθημα των φασιστών ότι «ήταν καλύτερα με τη χούντα από ότι με τη δημοκρατία» - αποτυπώθηκε στο σύνθημα των «αγανακτισμένων του 2012: «η χούντα δεν τελείωσε το 1973», αλλά και σε συνθήματα όπως αυτό του εξέχοντος μέλους του σοσιαλφασιστικού μετώπου Βαρουφάκη, που κατέβασε πανό στην πορεία του Πολυτεχνείου με τίτλο «Τότε ήταν τα τανκς, τώρα είναι τα funds». Υπάρχει άλλωστε από καιρό και ένα ισχυρό ρεύμα μέσα στον αναρχισμό που δεν διστάζει να ομολογεί ότι κύριος εχθρός του είναι η αστική δημοκρατία συμμαχώντας αντικειμενικά με τους ανερχόμενους ναζιφασίστες.

Κάθε ρεύμα που ταυτίζει ειδικά σήμερα μια ανοιχτή τρομοκρατική δικτατορία, όπως ήταν η χουντική, ακόμα και με την πιο μισαρή αστική δημοκρατία αποτελεί τον καλύτερο σύμμαχο για όλα τα πολιτικά πραξικοπήματα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αρχίζοντας από τη φασιστική κάθαρση της δικαιοσύνης μέχρι το σταδιακό κλείσιμο των δυτικόφιλων καναλιών και την παράδοση των τηλεοπτικών συχνοτήτων στα φιλοανατολικά ΜΜΕ. Δεν είναι τυχαίο ότι κανένα από τα υποτιθέμενα ρεύματα της «επαναστατικής βίας» δεν καταφέρονται παρά ελάχιστα ή και καθόλου ενάντια στο στρατό που ήταν η βάση της χούντας και το κέντρο της βίας της ενάντια στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, ενώ ειδικά το ψευτοΚΚΕ δεν μιλάει ποτέ για στρατιωτική αλλά για αμερικανοκίνητη χούντα.

Να γιατί ένστολοι στρατιώτες, μέλη του «Κ»ΚΕ, που υπηρετούν τη στρατιωτική τους θητεία χαιρέτισαν στη φετινή επέτειο με υψωμένη γροθιά το μνημείο των εξεγερμένων του Πολυτεχνείου, ενώ οι συγκεντρωμένοι επίσης μέλη του ψευτοΚΚΕ φώναζαν «οι στρατιώτες είναι του λαού παιδιά, έξω από τα σύνορα δεν έχουνε δουλειά» λες και η εισβολή του στρατού στο Πολυτεχνείο το 1973 έγινε στη διάρκεια εκστρατείας εκτός συνόρων. Το μεγάλο θέμα στην Ελλάδα σήμερα είναι το τι πρέπει να κάνουν μέσα στα σύνορα οι στρατιώτες. Αυτό δηλαδή που είναι το πιο ανησυχητικό σήμερα και για το οποίο προφανώς δεν ανησυχούν καθόλου οι φαντάροι του ψευτοΚΚΕ είναι μια στρατιωτική ηγεσία που καλοδέχεται στο πλάι της τον αρχιναξιστή Κασιδιάρη, στον οποίο οι στρατιώτες, αν και παιδιά του λαού, αποδίδουν τιμές κατ'εντολήν αυτής της ηγεσίας στο Καστελόριζο.

Να γιατί πρέπει για κνίτες και ψευτοαναρχ-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ: ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΙ ΗΤΤΑ ΤΗΣ ΚΛΙΚΑΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ-ΤΣΙΠΡΑ

Συνέχεια από τη σελ. 8

βγούν με δύναμη κατά της συμφωνίας για να μην αφήσουν τον κλήρο στα χέρια των μητροπολιτών που είναι γνήσια κατά του Ιερώνυμου ή ακόμα χειρότερα υπέρ του Βαρολομαίου.

Δεν αποκλείεται να δούμε τώρα, και όσο η αντίθεση των παπάδων, δεν καταλαγιάζει να βγαίνει μπροστά σαν να διαφωνεί με τον Ιερώνυμο και κυρίως με τον «άθεο Τσίπρα» ένα πλήθος από διάφορους σκοταδιστές που θα αποδίδουν τη συμφωνία σε μια ακόμα δυτική προσπάθεια αποχριστιανισμού του κράτους και του έθνους. Τέτοιοι δήθεν διαφωνούντες και διάφοροι στημένοι προβοκάτορες, θα προσπαθούν να πείσουν τους εξαγριωμένους παπάδες ότι τα δεινά τους οφείλονται πριν απ' όλα στο μαρξιστικό διαφωτισμό, στους «απάτριδες» εβραίους, στην «εκφυλισμέ-

νη» δυτική κουλτούρα κτλ. ώστε και να τους εκθέσουν και να τους μετατρέψουν για τα καλά σε πρωτοπορία της χειρότερης αντίδρασης. Βλέπουμε ήδη κάποιους μητροπολίτες να διαφέρουν από εκείνους που ξεκίνησαν την κόντρα με τον Ιερώνυμο σε ένα ζωτικό σημείο: αντί να δίνουν την έμφαση στο ζήτημα της μισθοδοσίας ή αλλιώς της από-κρατικοϋπαλληλοποίησης των παπάδων, που είναι και το βασικό σημείο της συμφωνίας, να τη δίνουν στο ζήτημα της «θρησκευτικής ουδερότητας του κράτους» που δεν είναι τμήμα της συμφωνίας αλλά τμήμα της συνταγματικής αναθεώρησης. (Πχ ο μητροπολίτης Αλέξανδρος Μαντινείας). Στην πραγματικότητα μια τέτοια ουδερότητα θα ήταν προοδευτική αν στις σημερινές συνθήκες δεν ήταν μια κούφια φράση, μια απλή επίφαση προοδευτικότητας για ξεγέλασμα των αφελών φιλελευθέρων από τους ξεσκολισμένους σοσιαλφασίστες

του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μπορεί να υπάρχει καμιά ουσιαστική πρόθεση για θρησκευτική ουδερότητα του κράτους όταν στη συμφωνία Τσίπρα Ιερώνυμου καθιερώνεται για πρώτη φορά η συνδιαχείριση της εκκλησιαστικής περιουσίας από εκκλησία και κράτος μαζί (!!!), κυρίως όταν στην πράξη η εκκλησιαστική ηγεσία οδηγεί το κράτος και τη χώρα ολόκληρη, ιδιαίτερα το στρατό στο δρόμο του πιο εξάλλου εθνοσοβινισμού, του φιλοναζισμού, της μισαλλοδοξίας και του αντιδυτικισμού, όπως απέδειξαν τα τελευταία συλλαλητήρια της ντροπής χωρίς η κυβέρνηση να καθιστά πρώτο υπεύθυνο για αυτό το αίσχος τον Αρχιεπίσκοπο.

Η δήθεν ουδερότητα και τα παιχνίδια με τα θρησκευτικά σύμβολα και τις εικόνες στα δημόσια κτίρια, ακόμα και τα πληκτικά θρησκευτικά στα σχολεία, δεν είναι παρά στάχτη στα μάτια των ντόπιων

φιλελευθέρων και πιο πολύ αυτών της Ευρώπης για να ταχθούν στο πλευρό του Τσίπρα στη μάχη του για τον εκφασισμό των παπάδων και ενάντια στο αστοδημοκρατικό σήμερα στην ηγεσία του Φανάρι. Στην πραγματικότητα μάλιστα εκείνο το παπαδαριό που θα σηκώσει μαζί με το αίτημα για τη μη από-κρατικοϋπαλληλοποίηση των παπάδων και μάλιστα στο ίδιο ύψος ή σε μεγαλύτερο ύψος το αίτημα ενάντια στη «θρησκευτική ουδερότητα του κράτους» θα δώσει ένα θαυμάσιο επιχείρημα στους Τσίπρα-Ιερώνυμο να ισχυριστούν στη Δύση ότι η από-υπαλληλοποίηση των παπάδων από το κράτος και η υπαλληλοποίηση τους από την εκκλησία είναι ένα προοδευτικό και φιλοευρωπαϊκό αίτημα ώστε τελικά να συντρίψουν την εξέγερσή τους και να τους χώσουν για πάντα στο ρωσωναζιστικό μαντρί.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ! ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΣΤΗΣΕΙ ΤΗ ΝΕΟΛΑΪΣΤΙΚΗ ΒΑΣΗ ΜΙΑΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 9

σύγκρουση αλλά το ποιος είναι ο κύριος ανάμεσα σε αυτούς έχει μεγάλη σημασία για την ένταση και την ποιότητα της πάλης που έχουν να δώσουν οι δημοκράτες, δηλαδή την ένταση και την ποιότητα της πολιτικής τακτικής του αντιφασιστικού μετώπου.

Νομίζουμε ότι ο κύριος στόχος είναι ο δεύτερος, και αν αυτή η εκτίμηση είναι σωστή τότε ετοιμάζεται μια πολύ πλατειά βάση για τον χρυσαυγιτισμό που και τα εσωτερικά τσιράκια της και η δήθεν αντιναζιστική πουτινική Ρωσία ήδη τον θέλουν με μια πιο μετωπική, πιο ανοιχτά ρωσόφιλη και λιγότερο ταγματσαφιλίτικη-ναζιστική πρόσοψη. Γι αυτό φαίνεται ότι ετοιμάζουν για αρχηγό της τον Κασιδιάρη, τον αγαπημένο του στρατού σε αντικατάσταση του βαριά υπόδικου και χρεωκοπημένου σε όλα τα επίπεδα Μιχαλολιάκου.

Ότι και να συμβαίνει ωστόσο από αυτά το βασικό είναι πως αντιμετωπίζεται αυτή η πρωτοφανής επιχείρηση φασιστικοποίη-

σης της χώρας.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν αντιμετωπίζεται ούτε με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ που παίζει ξετσιπίτσα εδώ και δεκαετίες με τον ελληνικό σοβινισμό για να κερδίσει θέσεις στο στρατό και έχει γίνει τόσο απωθητικό στο βιομηχανικό προλεταριάτο με το αντιβιομηχανικό του μένος, ούτε αντιμετωπίζεται με τον ΣΥΡΙΖΑ που χαντάκωσε όλα αυτά τα χρόνια το αντιφασιστικό κίνημα σαν η κατεχοχόν δήθεν αντιεθνικιστική, δήθεν φιλομεταναστευτική και δήθεν μαχητική αντιναζιστική ομπρέλα όλων των ρευμάτων που τον ακολουθούν. Αλλά αυτά τα ρεύματα όχι μόνο έχουν χάσει κάθε επαφή με τις μάζες αλλά έχουν κερδίσει την αντιπάθεια τους στον ένα ή στον άλλο βαθμό. Ποια αντιφασιστική συσπείρωση της νεολαίας μπορεί να πετύχει το τροτσικιστικό τάχα αντιεθνικιστικό ρεύμα με την αντικειμενικά προβοκατόρικη γραμμή του των «ανοιχτών συνόρων σε όλους τους μετανάστες» με την οποία αυτό ήρθε σε αντίθεση με όλο το άνεργο και μισοάνεργο προλεταριάτο; Ποια συσπείρωση μπορεί να πετύχει ο προβοκατόρικος αντιναζισμός της γραμμής της κρεμάλας,

του νεκροτομείου, και της δολοφονικής αντεκδίκησης που μετέτρεψε τους κανίβαλους χρυσαυγίτες σε θύματα του ανύπαρκτου πατριωτισμού τους; Ποια, πάνω απ όλα, συσπείρωση μπορεί να πετύχει ο αντιναζισμός του καταστροφικού εξαρχαιώτικου αναρχισμού ο οποίος έκανε το ιστορικό έγκλημα να συκοφαντήσει τη λαϊκή εικόνα της εξέγερσης του Νοέμβρη και ο οποίος απωθεί εντελώς τις πλατειές μάζες και ιδιαίτερα σαν προστατευμένος από τις κυβερνήσεις καθώς ανέλαβε να καιεί επί δεκαετίες τελετουργικά το κέντρο της πόλης και μαζί με αυτό τις ελληνικές σημαίες για να δώσει τελικά στους ναζιφδες τον ονειρεμένο εσωτερικό εχθρό που αναζητάει κάθε δήθεν κόμμα της τάξης για να συσπειρώσει κατ' αρχήν τις κατεστραμμένες μικροαστικές μάζες και μετά ότι μπορεί από τη φτωχολογία.

Το καλό σε αυτή την πολύ δύσκολη κατάσταση στην οποία έχει βρεθεί ο πραγματικά δημοκρατικός και αριστερός κόσμος της χώρας μας μπροστά στην επικίνδυνη ναζιφασιστική επέμβαση στα σχολεία είναι ότι τώρα τα ψέματα τέλειωσαν. Όλες οι αυταπάτες ότι ο ναζισμός μπορεί να

αντιμετωπιστεί από αποσπάσματα αποφασισμένων αντιναζιστών γκρεμίζονται με πάταγο. Τώρα μόλις αρχίζει να γίνεται αντιληπτό ότι οι ναζί είναι απλά ένα παράρτημα του κεντρικού πολιτικού κόσμου και ότι αυτός ο κόσμος νικείται μόνο με μια πολιτική που κερδίζει τις μάζες, και μαζική αντιναζιστική πολιτική σημαίνει ρήξη με τον κάλπικο, αγοραίο, υποκριτικό, προβοκατόρικο αντιφασισμό -αντιναζισμό του ΣΥΡΙΖΑ, του ψευτοΚΚΕ και της μικροαστικής εξωκοινοβουλευτικής αυλής τους.

Ήρθε η ώρα για την κλασική και μόνη νικηφόρα πολιτική αυτή του λαϊκού αντιφασιστικού μετώπου που στον πυρήνα του θα έχει το ενιαίο ταξικό μέτωπο των εργαζομένων καθώς οι ίδιες δυνάμεις που σκοτώνουν τη δημοκρατία και τους γειτονικούς λαούς είναι οι ίδιες που σαμποτάρουν την παραγωγή, εξαθλιώνουν τα μεροκάματα, και βυθίζουν σήμερα το λαό, ιδιαίτερα τη νεολαία στο σκοτάδι της ανεργίας, είναι οι ίδιες που θα τον καταδυναστεύσουν βάνουσα και θα τον ρίξουν σε έναν άδικο πόλεμο αν δεν αναχαιτιστούν.

χικούς να ξεχνιέται ο ρόλος του στρατού σε κάθε επέτειο του Πολυτεχνείου καθώς και η εισβολή του σε αυτό και οι δεκάδες νεκροί και οι πάνω από 1000 τραυματίες από τα κατ' εντολήν της στρατιωτικής δικτατορίας αστυνομικά πυρά. Να γιατί πρέπει να γίνεται ξανά και ξανά, κάθε χρόνο η ίδια προβοκάτσια, όταν μετά τις απονεκρωμένες τελετές - πορείες στην αμερικάνικη πρεσβεία, ακολουθούν οι καθιερωμένες πια τελετές της φωτιάς της «εξεγερσιακής» και «αντιεξουσιαστικής» βίας που απολαμβάνει της κρατικής προστασίας. Αυτό δεν συμβαίνει γιατί έχει νικήσει καμιά επανάσταση ή γιατί διεξάγεται οποιαδήποτε αληθινή σύγκρουση με μία αστυνομία που όλο και περισσότερο φασιστικοποιείται, και διαρκώς αυξάνονται μέσα της οι φίλοι των ναζιστών, καθώς και αυτοί που εκπαιδεύονται ως βασανιστές στα κορμιά μεταναστών και προσφύγων. Δεν υπάρχει εξέγερση με κρατική προστασία. Τη σημερινή ανέξοδη κόντρα

του ψευτοαναρχισμού με μια δεμένη από τα πολιτικά αφεντικά της αστυνομία θα την πληρώσει το μελλοντικό πραγματικό αντιφασιστικό κίνημα ενάντια στο οποίο το καθεστώς θα αμολήσει αυτή τη θυμωμένη φιλοχρυσανγίτικη αστυνομία για να πάρει την εκδίκηση της. Ως τότε το σημερινό σοσιαλφασιστικό μπλοκ μέσα από αυτά τα αποσπάσματα βίας του εξαρχαιώτικου ψευτοαναρχισμού θα στήνει παρακρατικούς μηχανισμούς στην υπηρεσία της νέας δικτατορίας, χώρια που αυτό το τελετουργικό κάψιμο, το άδειασμα και η βουβαμάρα του κέντρου της πόλης κάθε χρόνο και σχεδόν κάθε μέρα, ξανά και ξανά προετοιμάζει τις μάζες για μια νέα στρατιωτική ανάμειξη στην πολιτική ζωή του τόπου. Αυτό είναι το νόημα της υποστήριξης της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στους Ρουβίκωνες και της Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Δημητρίου στον τρομοκρατικό σοσιαλφασισμό (με τη δήλωση της για τη βόμβα στο Ντογιάκο) και ταυτόχρονα η

τοποθέτηση από το ΣΥΡΙΖΑ ενός χυδαίου σοβινιστή και πουτινόφιλου φασίστα στη θέση του υπουργού άμυνας. Έτσι εξηγείται το ότι μέσα στις πιο άγριες συνθήκες διαβίωσης για το λαό των τελευταίων δεκαετιών, δηλαδή μέσα στην έκρηξη της ανεργίας και στην πιο μεγάλη φτωχοποίηση σε συνθήκες παραγωγικού σαμποτάζ και παράδοσης των υποδομών σε ρώσικα και κινεζικά συμφέροντα, οι ναζιστές έχουν φτάσει να αποτελούν την τρίτη κοινοβουλευτική δύναμη, παρόλο που είναι βουτηγμένοι στο αίμα μεταναστών. Να πως γίνεται να έχουν δολοφονήσει μπροστά στα μάτια της αστυνομίας τον Π. Φύσσα, και οι δολοφόνοι να είναι ελεύθεροι ενώ η κυβέρνηση κουβαλάει την εικόνα του και βαφτίζει δρόμους με το όνομά του, χωρίς να υπάρχει πια κάποιο πραγματικά μαζικό αντιναζιστικό κίνημα χάρη στις προβοκάτσες σε βάρος αυτού του κινήματος από το αντίστοιχο ψευτοαναρχικό και ψευτοαριστερό μπλοκ.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί όλους τους δημοκράτες να συγκροτήσουν ένα πλατύ αντιφασιστικό μέτωπο στα χνάρια του αληθινού Πολυτεχνείου και να αντιταχθούν στη νέα φαιο-«κόκκινη» φασιστική δικτατορία που προς το παρόν χτίζει τους κρατικούς μηχανισμούς της για να υποβάλει σε βασανιστήρια, οικονομικά και πολιτικά το λαό και να υποδουλώσει τη χώρα στη ρώσικη νεοχιτλερική υπερδύναμη. Μια τέτοια δικτατορία, αν δεν εμποδιστεί από το λαό, θα είναι πολύ βαρύτερη από εκείνη του 1967 όχι τόσο γιατί θα έχει στηρίγματα μέσα στις πιο καθυστερημένες μάζες αλλά γιατί θα έχει κρατικά και παρακρατικά στηρίγματα σε «αριστερά» τάγματα εφόδου και σε αποικιακά ναζιστικά SS που θα είναι πολύ πιο κτηνώδη και κανιβαλικά σε σχέση με εκείνα της δικτατορίας των συνταγματαρχών.

ΕΜΠΑΡΓΚΟ ΣΤΟ ΙΡΑΝ: Η ΣΚΟΥΠΑ ΤΡΑΜΠ ΚΑΙ ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΦΑΡΑΣΙ

Ανάλογο προβοκατόρικο παιχνίδι και με τη Σαουδική Αραβία

Οι οικονομικό-πολιτικές επιπτώσεις της επαναφοράς του οικονομικού εμπάργκο στο Ιράν από την προεδρία Τραμπ είναι ήδη εμφανείς τόσο στο ίδιο το Ιράν όσο και στις ευρωπαϊκές χώρες που συναλλάσσονται μαζί του. Η πιο σημαντική απ' αυτές είναι η προσέγγιση των θυμάτων του εμπάργκο με την ελάχιστη εξαρτώμενη οικονομικά από τις ΗΠΑ ρωσική υπερδύναμη. Κάτι τέτοιο έρχεται να επιβεβαιώσει την εκτίμησή μας για το βρόμικο ρόλο του Τραμπ – αυτού του θλιβερού αποτελέσματος ρωσικής επέμβασης στα εσωτερικά των ΗΠΑ και δείγματος μέγιστης παρακμής της αμερικανικής μονοπωλιακής αστικής τάξης – σαν του μεγαλύτερου ως τώρα παγκόσμιου προβοκατόρα στην υπηρεσία του ρωσικού σοσιαλμπερριαλισμού.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ της Wall Street Journal, οι χώρες και τα διυλιστήρια που αγοράζουν ιρανικό πετρέλαιο και χησιμοποιούν στις συναλλαγές τους το τραπεζικό σύστημα των ΗΠΑ όταν δεν στρέφονται προς αμερικανικές πετρελαϊκές εταιρείες για να αγοράσουν πετρέλαιο στρέφονται προς τη Ρωσία. Ακόμα και χώρες που εξαιρέθηκαν προσωρινά από το εμπάργκο (Ινδία, Ν. Κορέα, Ιαπωνία) μείωσαν δραστικά ή μηδένισαν τις εισαγωγές ιρανικού πετρελαίου. «Η Ρωσία, όμως, δεν έχει λόγους να φοβάται τις συνέπειες από το εμπάργκο της Ουάσιγκτον. Υφίσταται, έτσι κι αλλιώς, οικονομικές κυρώσεις από τις ΗΠΑ και η οικονομία της και το χρηματοπιστωτικό της σύστημα δεν εξαρτώνται τόσο από τις ΗΠΑ και τη Δυτική Ευρώπη».

Ο μεγάλος κερδισμένος είναι η Ρωσία όχι τόσο οικονομικά όσο πολιτικοστρατιωτικά. Έτσι, επειδή λίγοι πια αγοράζουν ιρανικό πετρέλαιο, το αγοράζει φτηνά λόγω χαμηλής ζήτησης η Ρωσία η οποία το «επεξεργάζεται για εγχώρια χρήση. Και το αποτέλεσμα είναι να διαθέτει στο ακέραιο το δικό της ακριβό πετρέλαιο για εξαγωγές και να επωφελείται οικονομικά. Έχει επανειλημμένως τονίσει πως θα αγοράζει εφεξής τουλάχιστον 100.000 βαρέλια ιρανικού πετρελαίου την ημέρα, το οποίο θα πληρώνει μόνον σε είδος διοχετεύοντας στην Τεχεράνη μηχανολογικό εξοπλισμό και τρόφιμα» (Καθημερινή, 9/11). Το βασικό δηλαδή κέρδος για τη Ρωσία είναι ότι το Ιράν πρέπει να παίρνει πια από αυτήν και όχι από πολλές άλλες χώρες μηχανολογικό εξοπλισμό και τρόφιμα. Αυτή είναι μια στρατηγικού χαρακτήρα εξάρτηση.

Μεγάλο πλήγμα τέτοιας φύσης, αν και πολύ μικρότερο από αυτό του Ιράν, δέχεται η Ευρώπη, καθώς τα διυλιστήρια της αντικαθιστούν το ιρανικό με το ρωσικό πετρέλαιο που, έχει υψηλή περιεκτικότητα σε θείο. «Σύμφωνα με την WSJ, τα ιταλικά διυλιστήρια των Eni SpA και Saras SpA έχουν ήδη αντικαταστήσει το ιρανικό πετρέλαιο, αυξάνοντας τις αγορές τους από τη Ρωσία ιδιαίτερα σε πετρέλαιο Ουραλίων. Η γαλλική Total διέκοψε πλήρως τις εισαγωγές ιρανικού πετρελαίου το καλοκαίρι και άρχισε να αγοράζει 217.000 βαρέλια ρωσικό αργό την ημέρα». Η οικονομική προσέγγιση των ευρωπαϊκών μονοπωλίων με το Κρεμλίνο συμπίπτει με την απόπειρα της ηγεσίας της ΕΕ να αυτονομηθεί από το ΝΑΤΟ και να συγκροτήσει δικό της ευρωπαϊκό στρατό ακρι-

πτικό της απόφασης για να παίξει αυτόν τον κρισιμότατο ρόλο η Ελλάδα είναι οι στενές σχέσεις της με τη Ρωσία!!! Υποτίθεται δηλαδή ότι επειδή έχει καλές προσβάσεις στη Ρωσία η Ελλάδα θα μπορεί να εκπαιδεύει πιο καλά τους κατασκόπους εναντίον της. Εννοείται ότι μέσω της υποτακτικής της Ελλάδας θα διαθέτει η Ρωσία μια σχολή κατασκόπων με την οποία θα έχει την καλύτερη δυνατή πρόσβαση στα στρατιωτικά μυστικά της μέχρι θανάτου αποβλακωμένης ΕΕ.

Πάντως ο προβοκατόρας Τραμπ εκτός από το Ιράν δεν έχασε ευκαιρία να πασάρει την πιο ισχυρή σύμμαχο των ΗΠΑ και το ενεργειακό στήριγμα όλης της Δύσης, τη Σαουδική Αραβία στους νέους χίτλερ του Κρεμλίνου με αφορμή τη στυγνή δολοφονία του δημοσιογράφου Κασόγκι. Παρότι η κυβέρνηση του Ριάντ υποσχέθηκε την τιμωρία των δολοφόνων και ο γενικός εισαγγελέας έχει ζητήσει τη θανατική καταδίκη 5 εξ αυτών, και την ώρα που η Μόσχα δηλώνει την εμπιστοσύνη της στον Σαλμάν ότι δεν ήταν αυτός που διέταξε την δολοφονία, η ΣΙΑ, που έχει σαν

νέα επικεφαλής της μία υπερασπίστρια των βασανιστηρίων ονόματι Χάσπελ που διορίστηκε φέτος από τον έμπιστο ΥΠΕΞ του Τραμπ Μάικ Πομπέο, δείχνει τον πρίγκιπα διάδοχο και ουσιαστικό αρχηγό της χώρας Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν σαν τον υπεύθυνο για τη στυγνή δολοφονία προετοιμάζοντας την αμερικανική και τη διεθνή κοινή γνώμη για μέτρα εναντίον του που σε τέτοιες περιπτώσεις τα αναλαμβάνει το Κογκρέσσο ώστε να μην εκτεθεί ο διακηρυγμένος πουντινόφιλος Τραμπ και να γίνει ακόμα πιο εύκολο στον Πούτιν να παρηγορήσει τον δαρμένο Σαλμάν.

Ο Σαλμάν διαθέτει όλα τα αντιδραστικά προσόντα που απαιτούνται για να έχει διατάξει προσωπικά τη δολοφονία του Κασόγκι καθώς είναι ο πρώτος σαουδάραβας σύγχρονου τύπου δικτάτορας που βγήκε μέσα από την ολιγαρχική ως τώρα διακυβέρνηση των πριγκίπων μεγαλοβιομηχανών του μαύρου χρυσού. Όμως αυτό είναι άλλο πράγμα από το να κηρύσσεται διπλωματική και στρατιωτική απομόνωση της τελευταίας μεγάλης πετρελαιοπαραγωγού χώρας του τρίτου κόσμου που δεν ανήκει

στην σφαίρα επιρροής του ρωσικονεζικού άξονα, για να πέσει κι αυτή με ορμή στην αγκαλιά του. Ειδικά είναι εξοργιστικό να συζητάει η Γερμανία να μην παραδοθούν παραγγεμένα σε αυτήν όπλα από τη Σ. Αραβία για αντίποινα στην δολοφονία Κασόγκι την ώρα που την ίδια στιγμή θα της τα δώσει μια Ρωσία, που έχει εξαρτήσει μέχρι το μεδούλι ενεργειακά τη Γερμανία και το χειρότερο έχει κάνει χιλιάδες φορές περισσότερα και απείρως ιδεχθέστερα εγκλήματα από αυτά που θα μπορούσε ποτέ να διαπράξει ο μικρομεσαίος τραμπούκος Σαλμάν.

Η καταγγελία των διαφόρων Σαλμάν για τα εγκλήματά τους και μάλιστα στο έδαφος τρίτων χωρών, όπως του Κασόγκι στη Συρία, είναι σωστή και απαραίτητη πράξη για δημοκρατικές διακρατικές σχέσεις αλλά το σπρώξιμό τους για να πάνε μια ώρα αρχύτερα στους νέους Χίτλερ, ενάντια στους οποίους κρατιέται η πιο σιχαμερή υποχωρητική στάση όταν δεν είναι πράξη αποκοτιάς, είναι μια φιλοχιτλερική πολιτική αισχίστου είδους.

ΠΕΛΩΡΙΑ ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ Η ΝΕΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Η επίθεση με αληθινά πυρά από ρωσικές ειδικές δυνάμεις κατά τριών σκαφών του ουκρανικού ναυτικού, ο τραυματισμός μελών του πληρώματος και η κατάληψη των σκαφών, αποκάλυψε πιο καθαρά από ποτέ σε όλο τον κόσμο την επιθετική φύση της ρωσικής νεοναζιστικής υπερδύναμης. Γιατί μέχρι πρόσφατα η επιθετικότητα του Κρεμλίνου μπορούσε να κρύβεται πίσω από διάφορες νομικές δικαιολογίες και δόλιους ισχυρισμούς, όπως π.χ. «μας κάλεσε η νόμιμη κυβέρνηση της χώρας», «δεν επεμβήκαμε εμείς αλλά τα πράσινα ανθρωπάκια χωρίς διακριτικά», ή «ο λαός μιας αυτόνομης δημοκρατίας ψήφισε ενσωμάτωση στη Ρωσία» κτλ. Αυτή τη φορά έχουμε μια ξαφνική και εντελώς απρόκλητη επίθεση που γίνεται επίσημα από τις ρωσικές ένοπλες δυνάμεις σε βάρος ενόπλων δυνάμεων μιας ξένης χώρας και καμία δικαιολογία της προηγούμενης μορφής δε μπορεί να σταθεί ούτε για ένα δευτερόλεπτο προς υπεράσπιση της πρόκλησης.

Η Μόσχα ισχυρίζεται ότι τα ουκρανικά πλοία παραβίασαν τα χωρικά ύδατα της Ρωσίας. Ας αφήσουμε κατά μέρος προς στιγμήν ότι όταν μιλάνε για χωρικά ύδατα της Ρωσίας αναφέρονται στο χωρικό ύδατα του κατεχόμενου παράνομα από τους ίδιους κομματιού της Ουκρανίας που λέγεται Κριμαία και τα οποία είναι Ουκρανικά. Όμως ακόμα και αν δεχόμασταν σαν άνθρωποι χωρίς αρχές το δικό του κατακτητή και πάλι αυτό που παραβίασε η Ρωσία είναι μια συμφωνία που ως χθες τη δεχόταν, τη διμερή σύμβαση του 2003, την οποία έχουν επικυρώσει και τα δύο κράτη. Αυτή ορίζει ότι η θάλασσα του Αζόφ μαζί με τα στενά του Κερτς, που αποτελούν την είσοδό της, είναι μια κλειστή θάλασσα που μπορεί να χρησιμοποιείται και από τη Ρωσία και από την Ουκρανία, στην οποία δηλαδή μπορούν να κυκλοφορούν σκάφη προερχόμενα και από τις δύο χώρες χωρίς περιορισμούς, είτε εμπορικά είτε πολεμικά, είτε άλλου τύπου, αλλά και πλοία που καλούνται από τρίτες χώρες (περιλαμβανομένων των πολεμικών) εδώ με την προϋπόθεση συμφωνίας των μερών (El Pais, 26/11).

Ήταν λοιπόν οι ρωσικές αρχές αυτές που ξαφνικά μπλόκαραν την είσοδο στην κοινή- και για τη ρωσοκρατούμενη Κριμαία και για αυτό που η Ρωσία αναγνωρίζει σαν Ουκρανία- Αζοφική θάλασσα. Για το σκοπό αυτό τοποθέτησαν ένα τάνκερ κάτω από τη γέφυρα που κα-

τασκευάστηκε ωρύτερα για να ενώνει την κατεχόμενη Κριμαία με τη Ρωσία. Αυτή τη φραγή της διόδου της προς ένα δικό της λιμάνι, τη Μαριούπολη, ζωτικής σημασίας για τις εξαγωγές και τις εισαγωγές της Ουκρανίας, προσπάθησε να παρακάμψει το ουκρανικό ναυτικό και δέχτηκε τα πυρά του στόλου της πιο αρπακτικής υπερδύναμης. Στην πραγματικότητα μετά με την παράνομη κατάληψη και προσάρτηση της χερσονήσου το 2014 η Μόσχα δε μπορούσε παρά να επιδιώκει την αναθεώρηση κάθε άλλου κανόνα διεθνούς δικαίου, κάθε συμφωνία και κάθε κοινή πρακτική που αφορά το νομικό καθεστώς της περιοχής. Αντίθετα, το Κίεβο τίμησε στο ακέραιο την υπογραφή του και διαβεβαίωσε πως είχε ενημερώσει τις ρωσικές αρχές για το σχέδιο πλοήγησης των πλοίων από την Οδησό προς το λιμάνι της Μαριούπολης. Μάλιστα τα ουκρανικά πλοία χτυπήθηκαν και καταστράφηκαν ενόσω εγκατέλειπαν την περιοχή, όπως ανακοίνωσε το ουκρανικό ναυτικό (BBC News, 2/11).

Όσον αφορά τις διεθνείς αντιδράσεις ξεχωρίζει η χοντροπετσιά των δυτικών μονοπωλιστών, ΕΕ και το ΝΑΤΟ, οι οποίοι μη διαχωρίζοντας τον επιθετιστή από τον αμυνόμενο κάλεσαν όλες τις πλευρές να λειτουργήσουν με «τη μέγιστη αυτοσυγκράτηση» και να οδηγηθούν σε «αποκλιμάκωση» της έντασης. Κάλεσαν ουσιαστικά τον ουκρανικό λαό να μην απαντήσει στις προκλήσεις παρά να αποδεχτεί μια νέα διαπραγμάτευση που θα εκχωρεί κι άλλα κυριαρχικά δικαιώματα της Ουκρανίας στα χιτλερικά αρπαχτικά του Κρεμλίνου. Ταυτόχρονα, ο αντιδημοφιλής ουκρανός πρόεδρος Ποροσένκο έσπευσε να εκμεταλλευτεί το περιστατικό για να επιβάλει στρατιωτικό νόμο που αναμένεται να προκαλέσει αναβολή των εκλογών του προσεχούς Μάρτη και έτσι να παρατείνει τη θητεία του. Τέλος οι ακροδεξιοί προβοκατόρες αφέθηκαν ελεύθεροι να απορροφήσουν τη δίκαιη οργή του ουκρανικού λαού ενάντια στη ρωσική ιμπεριαλιστική επιθετικότητα και έβαλαν φωτιά στο ρωσικό προξενείο του Χαρκόβου.

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

www.oakke.gr

e-mail: info@oakke.gr